ISSN 1333-6770

MAŠTA I SVAŠTA

List Osnovne škole Grigora Viteza – Godina 21., broj 7, siječanj 2019.

TEMA BROJA

Ta mlada škola!

U ovom broju školskog lista skini QR kodove i otkrij treću dimenziju

Skeniraj QR kod i čitaj školski list na svojem mobitelu!

Sadržaj

Impresum:

Mašta i svašta
List Osnovne škole Grigora Viteza
Godina 21, broj 7, siječanj 2019.

Nakladnik:
OŠ Grigora Viteza
Zagreb, Kruge 46
Telefon: 01 5599 680
Faks: 01 5599 687
E-mail:
tajnistvo@os-gviteza-zg.skole.hr
Odgovorni urednici:
Vlatka Kovač, Laila Brezak, Gordana Capan, Marijan Malašić
Glavna urednica: Elida Trusić
Likovna urednica: Natalija Stanić, Ivona Lolić
Grafički urednik: Miloš Popović
Uredništvo:
Tvrtko Šapina, Lana Sušec, Emma Jurašić, Lara Vukelić, Emilija Mašić
Novinarska skupina:
Tvrtko Šapina, Lana Sušec, Emma Jurašić, Lara Vukelić, Emilija Mašić
Mentorica novinarske skupine:
Elida Trusić
Suradnici:
Gordana Capan, Natalija Stanić, Gabrijela Hankin, Jasna Kunac, Jasna Romich Jurički, Marija Iskra, Sanela Tot, Dubravka Kosier Čakarun, Antonija Radoš, Spomenka Horvat, Anja Čondrić Grba, Jasna Guliš, Ingrid Soldan, Koraljka Žepec, Tatjana Šikić, Marko Dolenec, Diana Ehrenfreund, Hrvojka Forjan, Laila Brezak, Kristina Elez, Antonia Peran, Ana Bajo, Ivona Lolić, Maja Vunderl Pasarić, Verica Gemić, Dominik Marijačić, Željka Trajbar, Amalija Glaser Dražetić, Slobodan Mihailica, Mirella Lujan Kujundžić, Nevenka Kišak Gverić, Valentina Hojsak, Marija Paro.
Naslovnica: Dominik Marijačić
QR kodove izradile: Spomenka Horvat i Maja Vunderl Pasarić
Fotografije: Marijan Malašić
Lektorice: Antonia Peran
Grafička obrada: Novi val d.o.o.
Tisak: Novi val d.o.o.
Naklada: 300 primjeraka

Sadržaj

Uvodnik ... 3

Tema broja [Ta mlada škola] ... 4

Predstavljamo se ... 10

Projekti ... 13

Susreti i događaji ... 18

Bili smo, vidjeli smo, posjetili smo ... 22

Putovanja ... 29

Mašta i svašta ... 32

Akvarij, Luka Lončarek, 2.a

Uvodnik

Uspjesi naših učenika ... 36

Život u školi ... 40

Vjetar u leđa... 44

Vedre stranice... 46

Karlo Francetić, 8.a

U jednom sam razdoblju mislio da ne volim školu; sada znam da sam pogriješio. U školi nisam samo učio predmete, već sam učio voljeti, biti prijatelj, biti iskren i pravedan, a što je najvažnije, naučio sam biti dobar i biti čovjek. U školi nisam stekao samo prijatelje, nego i obitelj. To je moje djetinjstvo i drago mi je što ga imam. Nemam samo sjećanja, nego nešto više... Drago mi je što zapravo nikada neću otići. Hvala vam svima na ovom predivnom iskustvu, uistinu hvala vam.

Karlo Francetić

Riječ urednice

Dragi i cijenjeni čitatelji i čitateljice,

ponosni smo što vam na početku nove 2019. možemo predstaviti novi školski list *Mašta i svašta*. U listu smo pripremili mnogo tema koje će vas razvedriti i razveseliti.

Pred vama je pisano stvaralaštvo učenika: pjesme, literarni sastavci, izvješća s terenske nastave, izvješća s kratkih izleta, vijesti, eseji o kino i kazališnim predstavama, mišljenja učenika o opremljenosti škole iskazane u anonimnoj anketi i još mnogo toga.

Dragi učenici/e, pišete o svojim doživljajima, o školi i obitelji, društvu i skrivenim osjećajima koje nesebično želite podijeliti s čitateljima. Veliku podršku i poticaj dobivate od nas učitelja, voditelja raznih izvannastavnih aktivnosti koji vas potiču na kreativnost i slobodu stvaranja.

Od ljeta prošle 1918. godine započela je obnova škole i još će trajati. Svakog dana gledamo kako se škola mijenja, svaki dan jedna učionica dobije nove prozore, popravlja se krov na dvorani, u školi je puno radnika koji marljivo rade na obnovi. Što da kažem? Sretni smo! I to je došlo na red nakon 66 godina.

Zato ćemo ovaj broj školskog lista *Mašta i svašta* posvetiti obnovi škole, da to novo gnijezdo privuče još mališana u 1. razred, da zadivimo roditelje, djecu i ostale stanovnike Trnja. Stara škola na Krugama zablistat će kao labud, baš kao u bajci „Ružno pače“.

Urednica Elida Trusić, prof.

Tvrtko Šapina, 8.b

Povratak u mladost

Naša je škola prošle godine proslavila svoj šezdeset peti rođendan.

To je 65 godina uspjeha, uzbuđenja, strahova, rasta i sreće. 65 godina očekivanja, stvaranja i zajedništva. 65 godina života učenika koji su danas već odrasli ljudi, ugledni članovi našeg društva. Odgovorni, ozbiljni, a opet s onom toplom iskrom u srcu koju nose kao uspomenu na svoje prve učiteljice, prijatelje i školske dane.

Danas u školi stasaju nove generacije. Širom otvorenih dječjih očiju upijaju tu davnu, pomalo im nestvarnu prošlost. I gledaju u budućnost. Puni pitanja, nestrpljivosti, očekivanja, puni velikih planova i velikih snova.

Tu su i njihovi roditelji. S kojim samo uzbuđenjem ulaze u veliku školsku zgradu čvrsto držeći svoje dijete za ruku! Hrabreći njih, hrabre sebe. I pružaju svoje dijete s povjerenjem učiteljima.

Učiteljima, kojima je posao mnogo više od samog posla. Oni su pozvani da svoj život posvete radu i rastu s djecom i mladima. Sva su ta prošla, sadašnja i buduća djeca njihova. I oni ih zovu svojima. Vesele se svim uspjesima zajedno s njima i bore se za njih.

I nisu samo učitelji tu. I svi ostali zaposlenici škole brinu se o njima na način dostojan svakog povjerenja roditelja. Iz prošlosti se stvarala staza prema sadašnjosti, istovremeno gledajući u budućnost preko ramena. I tako je škola bivajući starija vremenom postajala sve mlađa.

Škola danas teži novoj suvremenosti. U užurbanoj, ponekad teško uhvatljivoj stvarnosti teži biti bolja i uspješnija. Mlada je kao njeni učenici. Jer, ne kaže se uzalud da su učitelji uvijek mladi, a da im je eliksir mladost i veselje njihovih đaka. Mudrošću svojih godina i optimizmom današnjih prvašića škola raste i razvija se s njima, a opremljenošću i uređenošću čini mlađom nego što jest.

Ipak, i lijepe nove boje i uređene učionice ne mogu dati školi toliko života koliko daju oni koji u njoj žive. Oni koji su u njoj ostavili tragove i oni koji te tragove tek urezuju. Zajedno s učenicima, njihovi učitelji, roditelji i brojni prijatelji škole svaki dan ponovo daju novu radost, osmjeh i život.

Ponosni na velike uspjehe, brojna priznanja, uključenost u projekte, aktivnosti i život zajednice škola postaje sve ljepša, uspješnija i mlađa.

Ali sve to ne može se mjeriti s njezinim najvećim uspjehom – sretnim dječjim osmjehom.

Učenicima koji iz nje izlaze kao prijatelji, svjesni svojih vrijednosti, odgovorni i odvažni.

Tako, iako u svojoj spomenici bilježi već mnoge generacije, škola se veseli svim novim. I baš kao i oni, vesela i zaigrana, svake godine ispočetka širom otvorenog srca čeka svoju novu mladost.

Mr. sc. Vlatka Kovač, ravnateljica

Priredba u Lisinskom

Ta mlada stara škola!

Svečanim programom obilježili smo 65. obljetnicu škole

U Maloj dvorani KD Vatroslava Lisinskog održana je 3. svibnja 2018. priredba na kojoj su nastupili učenici s čak 32 točke. Smjenjivali su se glazba, ples i smijeh. Između točaka javljali su se pripovjedači koji su nam ispričali povijest starog Trnja od trinaestog do dvadeset prvog stoljeća. Na velikom platnu u pozadini smjenjivali su se stari i novi prizori iz života naše škole. Tako smo doživjeli svu dinamičnost i živost u životu naše škole u prošlosti i sadašnjosti.

„Još i sada se jasno sjećam kako su me s veseljem gradili i nestrpljivo čekali dan kada će u mene s veseljem ući djeca. O, koliko je tu dječje radosti bilo!“ pričala nam je stara škola.

Na priredbi su se redale pjesme Grigora Viteza, igrokazi dramskih skupina, plesne skupine i pjesme velikog i malog zbora. Naša učenica Magdalena i njezin plesni partner Jakov, višestruki prvaci Hrvatske u plesu, nastupili su s latino plesovima. Intervju s Lucijom Rastočić, uspješnom tenisačicom, vodio je učenik Tvrtko Šapina. Po prvi put nastupio je novonastali bend The Seven u kojem sviraju i pjevaju naši učenici.

Pred brojnim roditeljima, bakama, djedovima, braćom i sestrama i gostima pokazali smo kako je u našoj školi vrlo živo. Sudjelovali smo u brojnim školskim i razrednim projektima koji nas potiču na kreativnost, čitanje, tjelovježbu, pomaganje potrebitima, ljubav prema životinjama i humanost. Bili smo uspješni na raznim natjecanjima, smotrama i festivalima.

Pripremio
Marijan Malašić

Tema broja

U Lisinskom

Išli smo u Lisinski, tamo smo imali nastup. Svi smo bili lijepi, imali smo svoju garderobu. Puno smo vježbali da bismo bili savršeni. Kad smo nastupali, osjećali smo se kao slobodna djeca. Neki su imali dva nastupa, bili su lijepi, zabavni i savršeni. Svi smo se jako, jako i jako trudili pripremiti lijep nastup. Prvi „a“ i prvi „b“ zajedno smo pjevali „Škola je, kažu“. Bilo je super.

Ema Hasanagić i Eva Kalčić, 2.a

Dani OŠ Grigora Viteza

Obljetnicu škole nastavili smo obilježavati sljedećeg dana, u petak 4. svibnja, brojnim projektima. U raznim školskim prostorima i na školskom dvorištu provodili smo i sudjelovali u brojnim aktivnostima. Što se sve tada nije događalo! Teško je i nabrojiti. Slikari su u sklopu Likovne kolonije slikali, u slikarstvu su se mogli okušati i učenici, članovi Školske zadruge prodavali su ukusne čajeve i svježe začinsko bilje, u jednoj učionici bila je aukcija slika, Školska prometna jedinica omogućila je učenicima da pokažu svoju vještinu vožnje na biciklima, igrao se nogometni i šahovski turnir, bila je postavljena izložba starih fotografija iz života škole...

I tako su cijeli dan uživali učenici, roditelji, sugrađani i učitelji, a stara škola je opet bila mlada!

Moji snovi, Borna Čajko, 1.e

Mačka, Tea Jurašić, 2.a

Obitelj, Benjamin Čuljak, 2.a

Kišobran, Bruno Sruk, 2.c

Anketa

U OŠ Grigora Viteza proveli smo anonimnu anketu o stavu i mišljenju učenika o obnovi škole, koji su, prema njihovom mišljenju, prioriteti obnove, što je najvažnije obnoviti, jesu li zadovoljni trenutnim izgledom škole, što nedostaje našoj školi, što je najvažnije što jedna škola treba i na kraju ponose li se svojom školom

Provođenje ankete

Anketu je provela novinarska skupina na uzorku od 87 učenika viših razreda, a analizu ankete proveo je učenik 8. razreda Tvrtko Šapina.

Školi je definitivno potrebna obnova, složilo se 75% učenika i to da „sve“ treba obnoviti 41% učenika, a za uređenje učionica i unutarnji prostor odlučilo se 29% učenika.

Što školi nedostaje?

Prema anketi, školi nedostaje stručne opreme za pojedine predmete (55% učenika), a novi suvremeni lektirni naslovi u knjižnici nedostaju za 28% učenika.

Izgled škole

67% učenika trenutačni izgled škole komentira izjavom: „Može i bolje“.

Što je najvažnije, što treba jednoj školi da bi bila suvremena?

57% učenika misle da je jako važno imati dobro opremljene kabinete te više stručne opreme za praktičan rad. Drugi pak (njih 32%) pridaju važnost uređenju školskog igrališta i obnovi dvorane s modernijim spravama.

Ponosni na svoju školu?

Zanimljive odgovore dobili smo kada smo im postavili pitanje jesu li ponosni na svoju školu. Njih 38% odgovorilo je: „Da, moja škola je super“, a 41% učenika izjavljuje da ne vide razliku između njihove škole i ostalih jer su bili u različitim školama u vrijeme natjecanja iz pojedinih predmeta.

Kada bih mogao...

Aktivno razmišljanje

Kad bih mogao, promijenio bih, dodao bih: učenje talijanskog jezika, povećao učionice, uljepšao školu izvana, promijenio računala, uredio školsko igralište i rasvjetu, dodao više stručne opreme za svaki predmet, uredio košarkaško igralište, da nakon 3. sata imamo odmor od 20 minuta i da smijemo otići po gablec, da učenici imaju više vremena za ručak, uredio bih rasvjetu na školskom igralištu, dvoranu, ploče u učionicama, da se poveća satnica iz glazbenog, promijenio bih cijelu školu, ljubaznost profesora, način rada nekih profesora, kupio bih nove stolice i stolove, način školovanja, više sati TZK-a, više fizičkih aktivnosti, smanjila bih satnicu cjelokupne nastave, promijenio bih boju na zidovima učionica...

Pasivno razmišljanje:

Ne znam, sve je super, ne bih ništa mijenjao, ne znam, nije moja briga, ja odoh za koji mjesec, ne marim za to, ne bih ništa mijenjao...

Što smo zaključili?

Da su učenici iskreni i kritični. Objektivno sagledavaju nedostatke škole kao što su: dobro opremljeni kabineti, stručna oprema za praktičan rad, uređenje školskog igrališta i rasvjete, nedostaje stručne opreme za svaki predmet, uređeno košarkaško igralište pa do onih manjih nedostataka kao što je nedostatak modernijih računala, duljih odmora za gablec ili ručak.

Ovakve anonimne ankete trebalo bi češće provoditi i osluškivati želje i potrebe učenika te uvažavati njihovo mišljenje i o njima raspravljati na Vijeću učenika.

Obradio podatke i proveo analizu
Tvrtko Šapina, 8.b

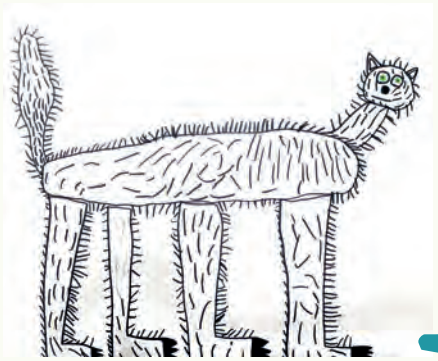
Mačka, Josip Matić, 3.c

Intervju
Naša škola nekad i danas

U vremenu promjena postavili smo nekoliko pitanja našim roditeljima, ali i njihovim roditeljima koji su išli u Osnovnu školu Grigora Viteza. Zamolili smo ih da se prisjete školskih dana i odgovore na pitanja kako bismo vidjeli koliko se kako mijenjala naša škola i mi s njom

1. Koja vam je prva asocijacija na pojam „škola“?

JANKOVA BAKA: Povratak kući iz škole s djecom iz razreda i odmori na hodniku ili u školskom dvorištu. Bilo je zabavno.

ANTONIJEV TATA: Neponovljivo sretno razdoblje iskonskih prijateljstava, slobode i osjećaja da ćeš sve moći i stići. Gledajući danas, mjesto s kojeg sam ponio najviše ljudskih kvaliteta i osjećaj da ih moram držati.

BORNINA BAKA: Jedna velika zgrada.

2. Koliko su Vaši roditelji često dolazili u školu i zbog čega?

JANKOVA BAKA: Redovito na roditeljske sastanke i povremeno kada su bili pozvani od razrednice ili kada sam se ja požalila na nešto u školi.

ANTONIJEV TATA: Dolazila je uglavnom mama kad bi bile informacije ili roditeljski sastanak, a bili su rjeđi nego danas, ne tako sadržajni, ali su bili dramatičniji (živa frka kad stara ide na roditeljski).

BORNINA BAKA: Dolazili su povremeno na roditeljske sastanke.

3. Mislite li da ste imali više slobode?

JANKOVA BAKA: Ne znam na koji oblik slobode mislite. U svakom slučaju bilo je puno manje prometa na cestama kojima smo se mi kretali i svo slobodno vrijeme smo provodili na ulici igrajući se sa vršnjacima iz susjedstva.

ANTONIJEV TATA: U odnosu na današnje učenike, jesmo. Ne poradi školskih pravila, nego radi novonastalih strahova – više se bdije i strepi nad djecom i više ih se kontrolira. Prije bi bila vani bez mobitela i mogućnosti da se jave!

BORNINA BAKA: Da, mislim da jesmo jer smo imali manje za učiti i više vremena za igru.

4. Kako ste provodili slobodno vrijeme?

JANKOVA BAKA: Igrajući se na cesti. Školsko dvorište tada nije bilo dostupno jer su tada u školi bila tri turnusa.

ANTONIJEV TATA: Slobodno vrijeme bilo je sinonim za boravak vani u društvu radi sporta ili igre. Na školskom igralištu ili u parku uvijek je nekoga bilo, bila su velika društva i nikad nije bilo dosadno. Igralo se skrivača i rata, gradila su se skrovišta po šupama, radile su se igračke kao npr. puška na čepove. Poslije se pojavio Commodore 64 za kojeg je trebalo petnaest minuta da bi se pokrenula igrica koju je igralo nas desetero u sobi. Ali uvijek je bilo ljepše vani.

BORNINA BAKA: Čitala sam knjige, razgovarala s prijateljicom, šetali smo, igrali se graničara.

5. Koliko ste vremena provodili učeći kod kuće i pripremajući se za nastavu?

JANKOVA BAKA: Koliko je bilo potrebno, no to nije bilo kampanjski. Svaki dan smo učili, ponavljali i pisali zadaće. Nije bilo dana bez zadaće.

ANTONIJEV TATA: Oko sat vremena u prosjeku i to odmah nakon škole.

BORNINA BAKA: Malo vremena, najviše se sjećam pisanja lektire krasopisom.

6. Kako ste provodili odmore u školi?

JANKOVA BAKA: Na hodnicima male odmore, a veliki u dvorištu, pričajući, smijući se, trčeći i nadvikujući se.

ANTONIJEV TATA: U nižim razredima razmjenjivale su se sličice, igralo se 1, 2, 3 s autićima po obrubu uza zid na hodniku ili nacrtanoj stazi vani s kredom, bilo je popularno pikulanje na školskom dvorištu, a u višim su razredima počela grupiranja i boravak pred školom ili po WC-ima. Jedno vrijeme bio je aktualan leksikon, kao nekad spomenar.

BORNINA BAKA: Pričali smo ili se igrali lovice po hodnicima.

7. Jesu li učenici tijekom boravka u školi nosili papuče? Što se dogodilo ako su ih zaboravili donijeti?

JANKOVA BAKA: Papuče su bile obvezne. Katkada se je išlo kući po njih i za učestalo ponavljanje su obaviješteni roditelji, mislim! Nosili smo i kute obvezno, no nisu bile unificirane.

ANTONIJEV TATA: Nosile su se papuče (one crne, kakve je nosio Bruce Lee), a sjećam se jedino da ne bi sudjelovao u tjelesnom onaj tko bi ih zaboravio.

Ponekad bi dobio za uho uz prijetnju da će zvati "starce" u školu.

BORNINA BAKA: Učenici su nosili papuče, ne sjećam se što bi se dogodilo ako su ih zaboravili.

8. Je li se i kako promijenio odnos učitelja prema roditeljima i djeci?

JANKOVA BAKA: To ne znam jer sada nisam u školi da bih to mogla procijeniti.

ANTONIJEV TATA: Odnos prema roditeljima danas nekako mi se čini da je više sadržajan i s određenim programom, a prema djeci manje temeljen na izgrađivanju straha od učitelja i institucije, koji je imao i neke pozitivne strane po ponašanje uccenika. Prije bi do četvrtog razreda dobio ćušku ili za kosu iznad uha i nema priče. Kako je pao standard, kao da je nestao mentorski pristup u školstvu.

BORNINA BAKA: Učitelji su bili tada strogi i bila su stroža pravila ponašanja i postojale su kazne – npr. stajanje u kutu ako je učenik ometao nastavu, pričao pod satom i sl.

9. Je li se i kako promijenio odnos djece i roditelja prema učiteljima?

JANKOVA BAKA: Nisam roditelj pa ne znam, no kada je moj sin išao u školu, odnos je bio jednak kao i kada sam ja bila učenik.

ANTONIJEV TATA: Prije smo više poštovali učitelja i jos više ga se bojali pa bismo i više cijenili njegovu "dobru volju" (roditelji su se manje petljali u školski odgoj). Na kraju škole uvijek bi mi takvi stroži učitelji vremenom postali i najdraži. Općenito su se prije više poštivali stariji bez obzira kakvi bili.

BORNINA BAKA: I djeca i roditelji su prije više poštivali autoriteti, djeca su bila više poslušna, a roditelji su imali „kulturni“ odnos s učiteljima i bilo je manje sukoba.

10. Što biste iz stare škole prenijeli u današnju školu?

JANKOVA BAKA: Nemam nikakvih savjeta u tom smislu.

ANTONIJEV TATA: Prenio bih strogoću učitelja prema ponašanju učenika sa svim ondašnjim elementima njihove provedbe. Više brige oko učenja tj. poštovanja prema zavičaju, gradu i povijesti zemlje u kojoj živimo. Više sati tjelesnog odgoja i općenito stav prema tjelesnoj kulturi, sportskim klubovima i nekim drugim sekcijama, jer sada su djeca više statična pa mi nije jasno kako se nema sluha da ih se ne osvješćuje više na bitnost sporta i njegov učinak ne samo na zdravlje.

BORNINA BAKA: Opuštenost, mirnoću i staloženost koja je tada vladala u školi.

11. Što biste svakako promijenili u današnjoj školi?

JANKOVA BAKA: I za to nemam nikakvih savjeta. Da me je to netko pitao kada je moje dijete pohađalo školu imala bih neke savjete, no danas ih nemam jer nisam u neposrednom dodiru sa školom.

ANTONIJEV TATA: Više školskih sportskih i drugih klubova s natjecanjima, povratak izviđača (logorovalo se i na školskom dvorištu) – prije se razvijao taj kult koji je višestruko bio od koristi po razvoj djeteta u samostalniju, snalažljiviju, fizički i socijalno zdraviju osobu (sretniju i s manje straha prema životu). Prije je bilo puno više opcija bavljenja sportom, dramskim izrazom, likovnošću i glazbom, koje su bile unutar sustava i škole, gdje je učitelj prepoznavao i upućivao čime se baviti. Uvesti robotiku i/ili informatiku u izvannastavni plan kao i judo pod obvezu unutar tjelesnog. Sve one izvanškolske aktivnosti što plaćamo – da plaćamo školi.

Pohađao sam OŠ Grigora Viteza kao i moj brat i otac nekad, ta škola je danas na puno većem nivou i kvaliteti učenja te na boljem glasu nego nekad. Kao učenik rekao bih da je puno teža.

BORNINA BAKA: Stav učenika i roditelja prema školi – unijela bih malo više igre, smijeha i učenja koje nije iz knjiga.

Tea, 8.a

Lorena Gluhak, 6.a

Predstavljamo se

1.a

Manuel – *Volim ići u školu. Najviše volim tjelesni.*

Niko – *Meni je u školi odlično. Imam dosta prijatelja i lijepo se družimo. Treniram nogomet. Kad odrastem, želim biti nogometaš i Youtuber.*

Lana – *Omiljena boja mi je roza. Volim svoju školu i svoje prijatelje. Jako volim crtati. Kad odrastem, želim biti slikarica.*

Borna – *Volim ići u školu i volim učiteljicu. Treniram nogomet i kad odrastem želim biti dobar nogometaš kao Luka Modrić.*

Gabrijela – *U školi mi je dobro. Volim se družiti s prijateljima.*

Dominik – *Volim ići u školu. Najdraži predmet mi je hrvatski. Volim žutu boju. Idem na plivanje i volim igrati nogomet. Kad odrastem, želim biti inovator.*

Leonid – *Volim ići u školu i volim se igrati pod odmorom. Treniram nogomet i to želim raditi i kad odrastem.*

Ajana – *Volim plavu boju. Jako volim učiti. Kad odrastem, želim biti gimnastičarka. U prvom razredu je najbolje!*

Matej – *Obožavam plavu boju. Volim ići u školu, učiti i igrati se s prijateljima. Kad odrastem želim biti znanstvenik.*

Mark – *Treniram nogomet i želio bi biti nogometaš ili trener. Volim ići u školu.*

Ivan – *U školi mi je odlično. Volim se igrati i plesati. Kad budem velik, bit ću vojnik.*

Jeronim – *Super mi je u prvom razredu. Volim se igrati, a također i učiti. Treniram nogomet i break dance. Želim biti nogometaš i slikar.*

Darko – *Meni je u školi lijepo. Moj hobi je treniranje nogometa i sviranje violončela. To želim raditi i kad odrastem.*

Daris – *Volim plavu boju. Treniram nogomet. Volim se igrati sa prijateljima. Volim školu, a pogotovo jer sam predsjednik. Kad budem velik, bit ću vojnik.*

Ozana – *Jako mi je dobro u školi, imam puno prijatelja i dobro se zabavljamo. Volim učiti. 1.a razred je super! Moja je želja svirati klavir.*

Viktor – *Ja treniran taekwondoo. Volim i programirati. U školi mi je super jer učimo, ali se i družimo i zabavljamo. U budućnosti želim biti profesor.*

Vito – *Volim ići u školu jer se lijepo družimo i uvijek nešto učimo. Idem na tenis. Kad odrastem, bit ću inženjer.*

Luka – *Idem u prvi razred. Volim ići u školu i učiti, ali se i igrati. Moja omiljena boja je crvena. Želim postati liječnik.*

Aron – *Volim plavu boju. U školi volim raditi teške zadatke. Želim da su svi u školi sretni kao ja.*

Mihael – *Volim plavu boju. Treniram tenis. Lijepo mi je u školi i volim učiti. Želim biti odvjetnik.*

Vito – *Igram nogomet i volim crvenu boju. Volim ići u školu. Kad odrastem, želim biti bagerist.*

Ante – *Treniram karate. Volim žutu boju, povrće i nogomet. U školi mi je najbolje pisati, čitati, lijepiti, vježbati i još puno toga. Želio bih biti policajac.*

Lovre – *Ja imam brata blizanca. Imam zeca Čarlija. Volim ići u školu i učiti. Želim biti pilot vatrogasnog helikoptera.*

Učiteljica: Gordana Capan

Skeniraj QR kod i upoznaj se s 1.a

Novi u školi

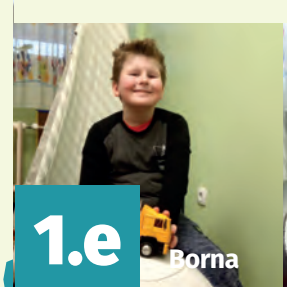

Borna

Borna i Irjan

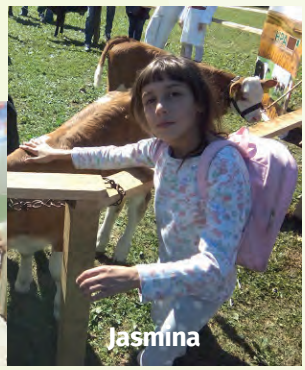

Jasmina

1.e

Mi smo novi đaci
I pravi smo junaci.

Četvero nas ima
Na ponos smo svima.

Slova i brojke malo nas plaše,
Ali ne trebamo dude i flaše.

Kockice i autići
Ipak su nam najdraži.

Učiteljica: Jasna Romich Jurički

Mi smo 1. c razred. *U školi nam je jako zabavno i puno toga novoga učimo, radimo, gledamo. Učimo čitati, pisati, brojati, računati, plesati, pjevati, crtati, slikati, glumiti, izrađivati i još puno toga.*

Lucian – *Volim ići u školu i igrati se s prijateljima iz razreda. Najviše volim rješavati matematičke zadatke i učiti brojeve. Pisanje i čitanje mi je malo manje drago, ali moramo i to naučiti. Volim igrati nogomet sa svojim prijateljem Ivanom kada smo na školskom igralištu. Kad naraste želio bih biti automehaničar kao moj tata. Veselim se školi, igri i učenju.*

Ivan – *U školi najviše volim čitati, pisati i računati. Sve napravim brzo i točno pa onda mogu imati slobodnu aktivnost. Drago mi je i kada idemo na školsko igralište pa igram nogomet s učenicima iz drugih razreda. Imam puno novih prijatelja u školi s kojima se igram na odmorima. Kad narastem volio bih biti graditelj, to želim raditi. Lijepo mi je povoditi vrijeme u školi i sretan sam zbog toga.*

Zvonko – *Jako volim pričati o svojim omiljenim crtanim junacima. U školi imam nove prijatelje s kojima razgovaram o svemu što me zanima. Lijepo mi je kada*

pišemo, računamo, čitamo, ali najviše od svega volim crtati. Najviše crtam svoje omiljene junake iz crtanih filmova i to ponosno pokazujem. Drago mi je da idem u ovaj razred i imam prijatelje. Kada narastem želio bih biti kapetan jer volim brodove, more i ribe. Volim kada se igramo, pričamo i učimo.

Učiteljica: Sanela Tot

Sjećanja na osnovnu školu

Antonio – *Iz osnovne škole ću pamtiti ono što sam naučio, i moje prijatelje.*

Marta Janković – *Svoje razdoblje osnovnog školovanja ću pamtiti po sretnim i lijepim trenutcima koje sam provela sa svojim prijateljima iz razreda.*

Karlo – *U jednom sam razdoblju mislio da ne volim školu, sada znam da sam pogriješio. U školi nisam samo učio predmete već sam učio voljeti, biti prijatelj, biti iskren i pravedan, a što je najvažnije naučio sam biti dobar i biti čovjek. U školi nisam stekao samo prijatelje, nego i obitelj. To je moje djetinjstvo i drago mi je što ga imam. Nemam samo sjećanja, nego nešto više... Drago mi je što zapravo nikada neću otići. Hvala vam svima na ovom predivnom iskustvu, uistinu, hvala vam.*

Anđelina – *Bilo je mnogo trenutaka koje ću zauvijek pamtiti, naš maturalac, međusobna druženja i zabavu.*

Matej – *Osnovnu školu ću pamtiti po prijateljima koje sam upoznao. Veselim se i smiješnim trenucima koje smo imali.*

Jakov – *Pamtit ću prijatelje s kojim sam proveo 8 godina, učiteljicu i razrednika, a posebno ću pamtiti sve vesele trenutke.*

Nina – *Svoje školovanje u OŠ Grigora Viteza pamtit ću zauvijek jer sam tu stvorila prekrasna prijateljstva.*

Lana – *Previše je sjećanja da bi se jedno izdvojilo.*

Razrednik: Slobodan Mihailica

Predstavljamo se

Po čemu ću pamtiti osnovnu školu

8.b

Razrednica: Verica Gemić

Dado – *Žao mi je što više neću ići u obnovljenu školu.*

Martin – *Našu školu pamtit ću po igrama na školskom igralištu, nogometu i košarci.*

Bruno – *Pamtit ću školu po dragoj profesorici Marijani i predmetu glazbena kultura.*

Marijeta – *Školu ću pamtiti po dobrim ljudima i po kartanju za vrijeme odmora.*

Slaven – *Pamtit ću školu po maturalcu i odličnim profesorima.*

Sara – *Školu ću pamtiti po mojim prijateljima i ljubaznim profesorima.*

Tihana – *Pamtit ću je po profesorima, pogotovo našu razrednicu Vericu Gemić.*

Mirta – *Školu ću pamtiti po društvu i po događaju kada smo u sedmom razredu morali u dva dana naučiti tri lekcije iz povijesti.*

Leona – *Školu ću pamtiti po radu u filmskoj grupi i dobrom društvu.*

Bruno – *Školu ću pamtiti po dobrom društvu i naj-raski od 6. do 8. razreda.*

Slaven Vela, 8.b

8.e

Učiteljica: Tatjana Šikić

Adrian – *U školi smo puno pisali i nekad bili umorni.*

Alen – *Dobro sam se slagao i igrao s prijateljima.*

Ivan – *U školi mi je super, učiteljice su sve dobre.*

Lorena – *Najviše volim crtati i pjevati pjesme.*

Ilan – *U školi mi se ne sviđa učenje, ali volim tjelesni.*

Karla – *Volim kad netko slavi rođendan, volim plesati i pjevati.*

Patrik – *U školi mi nikad nije dosadno, volim pisati, volim učiteljicu Tatjanu. Ne sviđa mi se kad se prijatelji svađaju.*

Edin – *U školi je OK, ali ne volim kad neki učenici ne poštuju dogovorena pravila!*

8.f

Učitelj: Marko Dolenec

Barbara – *Pamtit ću učiteljice Jasminku, Jasnu, Tanju, Ivanu i učitelja Marka, sve koji su mi pomagali u učenju. Nedostajat će mi tete kuharice i spremačice. A najviše će mi nedostajati moji prijatelji Adrian i Isabella. Sve vas voli Barbara.*

Ermina – *„Život je kao vožnja biciklom, treba neprestano ići naprijed, bez zaustavljanja, da se ne izgubi ravnoteža.“ (Albert Einstein)*

Velikani hrvatske prošlosti

Već tri godine zaredom Dječji vrtić „Iskrica“ i Osnovna škola Grigora Viteza iz Zagreba organiziraju likovni natječaj „Velikani hrvatske prošlosti“

Ove godine motiv je bio hrvatski matematičar, astronom, geodet, fizičar, filozof i isusovac Ruđer Josip Bošković. Na natječaju je sudjelovalo 56 dječjih vrtića i 156 osnovnih škola. Pristiglo je 1700 radova koje je nacrtalo i naslikalo 390 vrtićanaca i 1392 školarca iz 10 europskih zemalja. Sudjelovala su i djeca s posebnim odgojno-obrazovnim potrebama, kao i djeca naših Hrvata koja polaze nastavu izvan Republike Hrvatske, s predivnim radovima. Kako su radovi pristizali, njima smo okitili cijelu školu. Hodnike naše škole ukrašavalo je preko 1000 radova. Na dodjeli nagrada i priznanja sudjelovali su učenici Glazbene škole Elly Bašić i dramska skupina Tehničke škole Ruđera Boškovića iz Zagreba. Sve je bilo jako lijepo.

Hana Osmanagić, 3.a

Projekti

Županijska smotra projekata iz građanskog odgoja u našoj školi

Naša je škola već tri godine domaćin Županijskoj smotri projekata iz građanskog odgoja. Svaki put i naši su učenici sudjelovali u smotri svojim projektima. Teme su bile različite. "Tržnica dobrote" bio je projekt kojim su učenici djelovali humanitarno i prikupljanjem plišanih igračaka pomagali roditeljima djece oboljele od malignih bolesti. Jedna se grupa učenika bavila sigurnošću na internetu, a grupa učenika čiji sam ja bila član, proučavala je eko-proizvode i opravdanost tog naziva. Svaki je put smotra bila lijepo druženje učenika i učitelja u kojem smo učili argumentiarano braniti svoje stavove. Sve su nadgledali i ocjenjivali suci, koji su nam dobronamjernim savjetima ukazivali na eventualne propuste kako bi naši projekti i izlaganja u budućnosti bili još bolji. Iako smo imali tremu i nismo baš bili sigurni da ćemo se uspjeti plasirati na Državnu smotru, to nam je uspjelo i bili smo jako ponosni. Veselimo se budućim projektima koji nas čekaju.

Tihana Lončarek, 8.b

Kad bi drveće pričalo

Od 4. do 13. 4 . 2018. u posebnim odjelima održan je projekt „Kad bi drveće pričalo“.

Po razredima čitale su se bajke i priče. O njima se razgovaralo, glumilo, izmišljalo. Priče su se ilustrirale. Neki učenici sastavili su svoje nove priče. Projekt je završio pričanjem priča u predvorju škole. Od ispričanih priča nastala je velika slikovnica „Kad bi drveće pričalo“.

Jasna Romich Jurički

Večer matematike

Svake godine u našoj školi održava se Večer matematike na kojoj sudjeluju učenici i njihovi roditelji

„Večer matematike“ je manifestacija koju je pokrenulo Hrvatsko matematičko društvo, a održava se od 2013. godine prvog četvrtka u prosincu. Večer je osmišljena kako bi se pokazala zabavna strana matematike.

Nastavnici naše škole potrudili su se napraviti različite igre koje uključuju rješavanje zadataka. Svake godine iznenade nas s nekom novom igrom. Svaki razred imao je igre prilagođene uzrastu učenika.

Roditelji su se rado odazvali i sudjelovali u različitim igrama. Prisjetili su se svojih školskih dana i zabavili. Bilo je lijepo i opušteno u igri provesti vrijeme u školi, zajedno s roditeljima, prijateljima iz razreda i nastavnicima.

Jako se veselim idućoj Večeri matematike i nadam se da će nove igre biti zabavne i zanimljive kao i dosad.

Anja Kljaić, 6.a

Veselo matematičko poslijepodne

Dana 6. prosinca 2018. u prizemlju naše škole održalo se Matematičko poslijepodne. U njemu su sudjelovali učenici posebnih odjela i zainteresirani roditelji.

Učiteljice su pripremile različite matematičko-didaktičke igre. Vidjelo se bogatstvo sadržaja od tradicionalnih igarakao što su šah, Čovječe ne ljuti se, pokretnih igara pa sve do upotrebe interaktivne ploče. Sadržaji su bili primjereni učenicima svih kronoloških dobi i mogućnosti.

Učiteljica Jasna Guliš

Projekti

Projekt *Together* u našoj školi

Projekt Together međunarodni je projekt kojemu je cilj osvijestiti potrebu za štednjom energije te naučiti njegove sudionike kojim postupcima to ostvariti. Uključivši se u ovaj projekt, nekolicina djelatnika škole pohađala je prošle školske godine seminare na kojima je naučila kako uočiti mogućnosti uštede energije te kako uštedu ostvariti. Svoja znanja prenijeli su učenicima i ostalim članovima kolektiva. Dio učenika posjetio je Energetski centar Bračak, koji je primjer energetski učinkovite zgrade

Osnovan je energetski tim koji je „snimio“ stanje i dao prijedloge štednje. Prva akcija bila je postavljanje upozoravajućih naljepnica uz potrošače električne energije i slavine. Na satovima tehničke kulture i prirode, u Planom i programom predviđenim sadržajima o energiji posebno je dan naglasak na načine i metode štednje energije. Učenici su izrađivali plakate i letke kojima su sve posjetitelje naše škole poučili tome. Mjerili smo temperaturu i osvijetljenost učionica te upozoravali, ako je bilo potrebno, na smanjenje temperature grijanja i gašenje rasvjete. Budući da je svako recikliranje ujedno i štednja energije, u dvorištu naše škole postavljene su kante za odvajano prikupljanje otpada, a naše tradicionalne akcije sakupljanja starog papira postale su još češće i masovnije.

No najveći doprinos uštedi energije dat će promjena stolarije, promjena i izoliranje dijelova krova i izrada termo-fasade na našoj školi koje smo napokon dočekali.

Voditeljica projekta Verica Gemić

Vukovar u srcu

I ove godine tijekom studenog u našoj se školi provodila humanitarna akcija „Igračka za svako dijete“. Učenici, roditelji, djelatnici, susjedi... odazvali su se u velikom broju te nesebičnim prikupljanjem igračaka, društvenih igara, školskog pribora, slikovnica, higijenskih potrepština pridonijeli da se velik broj paketa pošalje i sretno stigne u vukovarski dječji vrtić. Učenici osmih razreda pomogli su pri utovaru i istovaru paketa koji su autobusom prevezeni u Vukovar. Ravnateljica vrtića Mirjana Kulić organizirala je preuzimanje igračaka u Vukovaru, a mali predškolci napravili su zahvalnicu za učenike naše škole. HVALA svima koji ste pomogli i svojim doprinosom pomogli djeci da imaju veselije i razigranije djetinjstvo!

Pripremile Amalija Glaser Dražetić i Tatjana Šikić

Skeniraj QR kod i upoznaj se s projektom europske mobilnosti učenika i učitelja Erasmus!

Scan me

Learn & Play With ITC

Erasmus u Portugalu

Od 19. do 25. listopada 2018. profesorice naše škole Maja Vunderl Pasarić i Tatjana Šikić sudjelovale su na pretposljednjem međunarodnom projektnom sastanku koji se održavao u Portugalu, gradu Faro. Naša se škola aktivno uključila u projekt Erasmus+ „Learn & Play With ITC“ koji je počeo 2016., a završava 31. kolovoza ove godine.

Uspješno proveden Erasmus+ KA1 projekt Raketa

Erasmus+ projekt Raketa provodio se tijekom cijele 2018. godine. Ciljevi su mu bili ojačati kompetencije učenika u STEM području u razrednoj nastavi razvojem novih kurikuluma izvannastavnih aktivnosti, poboljšati identifikaciju darovitih i talentiranih učenika i kvalitetu njihove odgojno-obrazovne podrške te razvijati povezanost škole s društvenom zajednicom, a posebno internacionalizaciju ustanove.

Projekt je u cijelosti proveden kako je isplaniran, uz mnoštvo diseminacijskih aktivnosti, predavanja i radionica u školi i šire. HRT je snimio prilog o projektu koji je prikazan u emisiji Indeks, čime smo postigli nacionalnu diseminaciju projekta. Internacionalnu razinu smo postigli otvaranjem eTwinning projekta Significant scientists of Europe, kojim želimo promovirati znanost kod mlađih učenika i upoznati se sa znanstvenicima iz drugih zemalja.

Najzanimljivije aktivnosti u projektu uvijek su aktivnosti koje provode naši učenici. Tako su učenici uključeni u INA Tim Raketa i Mali istraživači imali znanstveni štand na Večeri STEM-a u sklopu Večeri matematike. Na znanstvenom su štandu poučavali druge učenike i roditelje o planetima u Sunčevom sustavu te izvodili pokuse kojima su dočarali glavna svojstva tih planeta. Bilo je zanimljivo, korisno i inspirativno za sve koji su ih gledali i slušali. Radujemo se budućim aktivnostima naših malih znanstvenika!

Ksenija Ondrašek, voditeljica projekta Raketa

Dolaskom u grad Faro upoznali smo se s radom škole Agrupamento de Escolar do Montenegro. To je matična škola koja ima još šest područnih škola. Posjetili smo tri škole i uočili kako svaka škola ima specifičan način rada, ovisno o potrebama učenika. Te su škole smještene u rječe naseljenim dijelovima grada pa je i samim time broj učenika u razredima manji. S kolegama koje znamo s prijašnjih sastanaka, ali i s onima koje smo upoznali u ovim školama, razmijenili smo svoja iskustva vezana za obrazovanje u pojedinim državama. U matičnoj smo se školi upoznali s ravnateljem te ostalim djelatnicima, a učenici su nam pripremili priredbu dobrodošlice.

Radni sastanak održan je u matičnoj školi, u informatičkoj učionici s temama:

1. Kako upotrebljavati *Scratch* aplikaciju u nastavi (pokazne radionice i vježbe)
2. *Aurasma* – portugalski učenici snimili su svoju verziju
3. *Tynker* – dovršavanje projektnog zadatka u svezi uporabe u nastavi za sve partnerske zemlje u projektu
4. Diseminacija projekta; dogovor o tome što sve treba i kako završiti projekt; razmjena učenika, dolazak učenika iz Irske u Hrvatsku 28. travnja 2019.

Sudjelovanje na ovom susretu bilo je izvrsna prilika za upoznavanje s najnovijim mogućnostima kreiranja zadataka, korištenje inovativnih i kreativnih metoda rada u nastavi, povećanje jezične, kulturne i socijalne kompetencije, stvaranje kvalitetnog školskog ozračja. Vrlo smo zadovoljni postignutim jer svaki susret pruža mogućnost da proširimo svoja znanja koja možemo primjenjivati u radu. Trudit ćemo se i dalje nastaviti suradnju te se već intenzivno razmišlja o novoj temi i projektu koji će spojiti nove partnerske zemlje i niz novih projekata.

Tatjana Šikić i Maja Vunderl Pasarić

Susreti i događaji

Učenici naše škole upoznali su se s dobitnicima Nagrade „Grigor Vitez“

Dana 25. travnja 2018. proglašeni su dobitnici Nagrade „Grigor Vitez“ za najbolje dječje književno djelo i ilustracije za 2017. godinu koju dodjeljuje Savez društava Naša djeca, a ovo je bila jubilarna 50. dodjela Nagrade. Naši učenici 1.c, 2.a i 7.e razreda bili su 24. svibnja u Dječjem odjelu Gradske knjižnice gdje su sudjelovali na likovnoj radionici koju je vodila Marcela Hajdinjak, dobitnica Nagrade za najbolje ilustracije u slikovnici „Nuri Nuzuri“, a 29. svibnja ugostili smo u našoj školi dobitnika Nagrade za najbolje književno djelo za djecu, književnika Vladu Rajića, koji se učenicima 2.a, 2.b, 3.a i 4.a predstavio svojim dječjim romanom „Mačak s četvrtog kata“. Evo nekoliko njihovih dojmova:

U školu nam je došao književnik koji je napisao knjigu „Mačak s četvrtog kata“ za koju je dobio nagradu „Grigor Vitez“. Rekao nam je da je do sada napisao 5 knjiga. Kod kuće ima mačka po kome je dobio inspiraciju. Objašnjavao nam je kako se piše knjiga. O jednoj njegovoj knjizi će izaći i film. Jako voli pisati. Treba puno da se knjiga napiše. Prije je bio novinar. Kad je ostao bez posla, počeo je pisati knjige. Bilo nam je jako zanimljivo i smiješno.

Tadej Petrač, 2.a

Danas nam je u školu došao književnik Vlado Rajić. Pričao nam je o mačku. Ali to nije običan mačak. Bio je to napušteni mačak. Gospodin Vlado ga je pronašao na zidu visokome dva metra. Mačak se zove Šlapko. Postavljali smo puno pitanja o njemu. Šlapko je tri puta posjetio veterinara.

Bili smo i na susretu s ilustratoricom u Gradskoj knjižnici, no bilo mi je mnogo ljepše kad nas je posjetio književnik. Ilustratorica nam se nije ni predstavila. Na susretu s gospodinom Rajićem bilo je jako lijepo, zanimljivo i puno smo naučili.

Hana Osmanagić, 2.a

Posjet Gradskoj knjižnici i susret s književnikom u našoj školi

Bili smo u Gradskoj knjižnici. Gospođa Marcela Hajdinjak dobila je nagradu „Grigor Vitez“ za najbolju ilustraciju, a gospodin Vlado Rajić za najbolje dječje književno djelo. Gospođa Marcela je svojim ilustracijama ukrasila slikovnicu „Nuri Nuzuri“. No, kad smo došli u Gradsku knjižnicu, gospođa nam se nije predstavila. Književnik Vlado Rajić nam se predstavio i pričao nam o mačku zvanom Šlapko. Puno više mi se svidjelo kad nam je književnik pričao o svome mačku zbog kojega je napisao knjigu „Mačak s četvrtog kata“.

Petra Tomašić, 2.a

Dani Trnja

Bila je subota, 7. lipnja 2018. Tada je prvi put organizirana proslava Dana Trnja na našim fontanama koje su Trnjanima sve draže. To je bio vrlo važan dan za stanovnike Trnja, koji smo svi s veseljem proslavili. Došli su i ljudi iz drugih dijelova Zagreba. Bilo je tu za svakog ponešto. Djeca iz osnovnih škola imala su priliku predstaviti svoje škole na štandovima. Mi smo svoju školu predstavili programom Erasmus+, s kojim smo putovali u Irsku.

Družilo se, pjevalo i plesalo sve do kasnih sati. Pojedinci, prijatelji i cijele obitelji zajedno su uživali u sunčanom danu. Svratio je i gradonačelnik Milan Bandić, te izbornik hrvatske nogometne reprezentacije Zlatko Dalić prije odlaska na svjetsko nogometno prvenstvo u Rusiju.

Svi smo se lijepo proveli. Ponosni smo na naše Trnje i voljeli bismo da ovo postane tradicija.

Ana Budimlija, 7.a

Kupujmo hrvatsko

Ujutro smo došli u školu. Bio je to dan određen za posjet Trgu bana Josipa Jelačića. Tamo su ljudi prodavali svoje domaće proizvode u sklopu akcije „Kupujmo hrvatsko“. Ta akcija pomaže hrvatskim proizvođačima da lakše prodaju svoje domaće proizvode. Učenici naše škole nastupali su s recitacijama i pjesmama. Moja je recitacija bila kratka i lijepa. U tome sam se trenutku malo bojao jer je bilo jako puno ljudi. Sve smo super odglumili, otpjevali i otplesali. Svatko od nas dobio je majicu „Kupujmo hrvatsko“. Na kraju smo se veselo vratili u školu.

Tadej Petrač, 3.a

Geodet u gostima

Matilda, Šimunova mama, došla nam je pričati o svome poslu. Ona radi kao učiteljica u geodetskoj školi.

Pričala nam je kako za njen posao trebamo znati matematiku, a ako ne znamo dobro matematiku, ne možemo se zaposliti kao geodeti. Geodet pomaže građevinarima i mjeri terene. Jako mi je zanimljiva ta tema, ali mislim da ću biti nešto drugo kada odrastem.

Ema Sušec, 3.a

Danas nam je došla profesorica iz srednje geodetske škole. Donijela je razne geodetske instrumente. Pričala nam je što rade i tko su geodeti.

Geodeti su ljudi koje se pozove kada se želi graditi cesta, kuća ili kada se želi ustanoviti je li teren potpuno ravan.

Geodeti se u svom radu služe GPS-om, dronom ili instrumentima.

Rekla nam je da se njezini učenici znaju zezati pa maloj djeci govore da imaju kamere te da će biti na televiziji ili u novinama. Dopustila nam je gledati kroz instrumente. Sve je izgledalo uvećano. Pokazala nam je i stare geodetske karte, a na kraju nam je pokazala kratki video.

Bilo je jako zanimljivo.

Val Bubaš, 3.a

Susreti i događaji

Znanstvene čarolije u drugom „A“

U četvrtak 13. prosinca 2018. posjetili su nas studenti Prirodoslovno-matematičkog fakulteta. U našem razredu zavladala je prava čarolija.

Radionica „Znanstvene čarolije“ započela je pričom o vodi, a zatim je slijedio pravi posao – pokusi. Za prvi pokus su nam bili potrebni ugljen, boca, šljunak, vata i voda. I gle čuda, zamućena voda postala je pročišćena. Studenti su nam objasnili kako nam to može pomoći u preživljavanju u prirodi ukoliko nemamo pitku vodu.

Najveće ushićenje je nastalo kada smo pomoću deterdženta i vode napravili veliku pjenu, a zatim i sapunicu za balone.

Naučili smo još puno toga o vodi i nadam se kako će nam studenti ponovo doći pokazati još koju „Znanstvenu čaroliju“.

Patrik Sučić, 2.a

Projekt *Druženje uz bajke predškolaca i školaraca*

Učiteljica Gabrijela Hankin

Školski projekt „Druženje uz bajke predškolaca i školaraca“ pokrenula sam prije pet godina, prvo u sklopu produženog boravka, a zatim ga već dvije godine održavam u sklopu izvannastavne aktivnosti likovno-literarne grupe. Druženjem predškolaca Dječjeg vrtića Iskrica i naših učenika populariziramo našu školu među budućim prvašićima.

Imamo dva susreta godišnje: jedan u prvom polugodištu prije Božića, i drugi u drugom polugodištu prije Uskrsa. Za predškolce i Dječji vrtić Iskrica pripremamo poklone i čestitke. Veselje i uzbuđenje zbog druženja traje jako dugo.

Na druženju čitamo bajku, o bajci razgovaramo, likovno je ilustriramo, darujemo poklone, pjevamo i na kraju se počastimo nekim voćem i sokom. Likovne radove izlažemo prvo u školskoj knjižnici, zatim na web stranici naše škole. Nakon toga radove izlažemo u Dječjem vrtiću Iskrica.

Koliko su naši susreti pozitivni najbolje govori izjava jedne predškolke nakon susreta: „To mi je najbolji dan u životu! Upoznala sam školu! Tu je baš lijepo!“ Mislim da ne treba više ništa reći.

Festival jednakih mogućnosti

Raspjevani zbor posebnih razrednih odjela nastupio je na Festivalu jednakih mogućnosti koji se održavao na Trgu bana Jelačića. Otpjevao je dvije pjesme: „Uhvati ritam“ i „Život nije siv“.

Nakon nastupa iskoristili smo prigodu za druženje, sladoled i šetnju Zrinjevcem.

Voditeljice zbora Marija Paro, Tatjana Šikić i Jasna Guliš

Likovna kolonija

Već treći put u našoj školi održala se Likovna kolonija. Ove je godine bila nešto drugačija. Naime, ove godine u našu su školu došli mladi umjetnici, studenti Akademije likovnih umjetnosti iz Zagreba. Oni su slikali u predvorju i u školskom dvorištu, a učenici su ih obilazili, promatrali kako rade i postavljali bezbroj pitanja. Studenti su im strpljivo objašnjavali i pokazivali kako nastaju njihova umjetnička djela.

U poslijepodnevnim satima bilo je naročito zanimljivo. Na stolove su postavljena mala slikarska platna, papiri, boje i kistovi. Dok su odrasli prisustvovali aukciji slika u školi, na dvorištu su nastajala prava mala umjetnička djela! Djeca su postala mali slikari i umjetnici pod vodstvom i budnim okom naših gostiju s Akademije. Gotova djela malih umjetnika postavljena su u predvorje naše škole. Bilo je tu naslikanog cvijeća, životinja, pravih apstrakcija i već se vidjelo koliko je tu budućih umjetnika. Tko zna, možda se jednom, kad postanu slavni umjetnici sjete svojih početaka upravo u našoj školi!

Borna (4.a) – Vidio sam različite slike i tehnike rada. Divio sam se nekim radovima. I sâm sam puno naslikao. Upoznao sam i neke umjetnike. Jedan je učenik naslikao više slika i crteža.

Priredila učiteljica Jasna Kunac

Bili smo, vidjeli smo, posjetili smo

Potraga za blagom – Maksimirski istraživači

Dana 22. listopada 2018. bili smo u Maksimiru na terenskoj nastavi. Tamo smo vidjeli puno novih stvari. Bili smo u Palači jeka i šetali smo po parku. Tražili smo dokaze jeseni pa se nakon toga okrijepili. Od dolaska jeseni smo napravili jesensku vilu. Radili smo neke listiće, a nakon svega toga smo bili na igralištu. Vidjeli smo Maksimir.

Sve su to napravila dva biskupa – Juraj i Maksimilijan.

Lucija Lončar, 2.b

Danas smo išli u Maksimir. Tamo smo išli u potragu za blagom. Tražili smo skrivene karte pomoću znakova u prirodi i kompasa. Za prvu kartu su nam dali upute no prve karte nije bilo tu. Sve ostale karte smo našli. Dobro smo se snašli uz minimalne poteškoće. Na kraju smo našli škrinju s blagom. U njoj je bila zlatna medalja. Tokom traženja blaga smo slušali o Maksimiru i njegovom postanku. Maksimir je napravljen na inicijativu Maksimilijana Vrhovca. Uspjeli smo napraviti vodeni kompas. Na kraju smo nešto pojeli i poigrali se na livadi.

Leo Pavlović, 3.b

Moj je razred išao na terensku nastavu u Maksimir. Tamo smo išli proučiti prirodu i orijentaciju u njoj. Orijentirali smo se pomoću kompasa, karte, mahovine i godova.

Volim biti u prirodi i tamo učiti. Ja bih voljela jednom tjedno ići na terensku nastavu.

Lucija Graovac, 3.b

Bilo mi je super. Tamo smo našli jedno drvo Dedek koje je bilo jako staro.

Ante, 1.a

Skupljali smo lišće i plodove. Kroz lišće smo provukli konac i sve stavili na štap.

Daris, 1.a

Naučili smo koja je patka muško, a koja žensko.

Lovre, 1.a

Radili smo s glinamolom otisak žireva.

Gabi, 1.a

Priroda u Maksimiru

Jednog oblačnog jesenskog dana krenuli smo u park Maksimir. Do tamo smo išli autobusom. Kad smo došli, već su nas čekali vodiči. Vodič Tonko nam je rekao da ćemo biti šumski detektivi. Učiteljica nas je podijelila u četiri grupe. Kada nam je voditelj Tonko rekao da ćemo tražiti životinje i biljke, dobili smo i popis životinja i biljaka i vrećicu za stvari. Išli smo u šume i tražili smo tragove biljaka i životinja. Imali smo pauze, tada smo pojeli sendviče... Zatim smo išli u parkić kod jezera i tamo smo vidjeli patke. Nakon svega smo se vratili u autobus i krenuli u školu. Onda smo otišli kući.

Umma Azzra Hodžić i Laura Pižić, 4.a

Maksimir

Na početku školske godine išli smo u park-šumu Maksimir. Vodič nam se zvao Ante. Dobili smo kompase. Tražili smo karte. Prvu nam je netko uzeo. Sve ostale smo našli. Tražili smo blago. Morali smo ići iza vodiča. To je nekima bilo teško. To sam spomenuo jer sam ja bio jedan od njih. Najzabavnije mi je bilo kad smo tražili stabla koja govore gdje je sjever, a gdje nije. Meni je bilo baš dobro.

Šimun Matošević, 3.a

7.a i 7.b na književnom susretu s Brankom Primorac

Dana 17. listopada 2018. uputili smo se s profesoricama hrvatskog jezika i knjižničarom u Knjižnicu Marina Držića kako bismo upoznali hrvatsku spisateljicu za djecu, ali i odrasle, Branku Primorac.

Kada je ušla u knjižnicu, prvo nas je pozdravila te nam postavila nekoliko pitanja kako bi zaključila što bi nas moglo zanimati, a zatim je započela priču o sebi. Ispričala nam je da je odrasla uz majku u Harambašićevoj ulici, radila kao dadilja u Engleskoj, bila je novinarka i urednica kulture. Pričala je o svom djetinjstvu, kako se tada živjelo, kakvi su bili običaji u školi i kako je uopće počela pisati knjige. Kratko nam je prezentirala neka svoja djela, npr. „Maturalac“ i „Ljubavni život mačka Joje“. Također, otkrila nam je gdje nalazi inspiraciju za svoja djela. Zanimljivo, ona sama nikada nije bila na maturalnom putovanju pa je napisala knjigu u kojoj ga je na neki način željela proživjeti, a za mačka Joju inspiraciju je pronašla u svom mačku koji je doživio duboku starost. Nije nam htjela puno otkrivati, već nam je poručila da uzmemo knjige u ruke i pročitamo ih.

Na kraju smo joj postavljali pitanja te saznali da priprema još jednu knjigu, ali da to i ne ide uvijek lako. Naime, otkrila nam je da ima jednu nedovršenu knjigu koju nikako da završi.

Književni susret trajao je sat vremena, nakon čega smo se vratili u školu obogaćeni ovim književnim susretom.

Iskra Car, 7.a

Bili smo, vidjeli smo, posjetili smo

Đak prvak i prometni znak

Naši su prvašići bili na svojoj prvoj predstavi. Prvo pješačenje u pratnji svojih učiteljica i knjižničara do Koncertne dvorane Vatroslav Lisinski učenicima je bilo jako zanimljivo. Bili su oduševljeni što su u Lisinskom i neki od njih su se prisjećali da su tu već bili i gledali svoju braću na priredbi. Gledali su edukativnu predstavu „Đak prvak i prometni znak." Predstava ih je oduševila jer su aktivno sudjelovali u njoj.

Poslije su od predstavnika Gradskog ureda i prometnih policajaca dobili kabanice i još neke zanimljive poklone.

Veliko oduševljenje i veselje dočekalo ih je ispred dvorane. Imali su priliku za vožnju malim autićima i pokazali su svoje vozačke vještine uz kontrolu prometnih policajaca. Bio je to nezaboravan odlazak na prvu predstavu.

Gordana Capan

Lucija Rastočić, 6.a

TERENSKA NASTAVA NJEMAČKOG JEZIKA

Salzburg i rudnik soli u Halleinu

Mi koji učimo njemački jezik s nestrpljenjem smo očekivali listopad i dan kada ćemo posjetiti Salzburg i rudnik soli u Halleinu. Za nas petaše bilo je to posebno uzbuđenje, jer je to bila naša prva terenska nastava njemačkog jezika s profesoricom njemačkog jezika i našom razrednicom.

Naoružani hrpom sendviča i sokovima te ponešto eura, u ranim jutarnjim satima došli smo pred školu. Tu su bili naši profesori i prijatelji iz šestih, sedmih i osmih razreda. Baš je super kad svi zajedno idemo na izlet. U busu se sluša glazba, pričamo i igramo se, a kada vodič daje korisne informacije o našem putovanju, malo slušamo. Naše prvo odredište bio je rudnik soli u Halleinu. Sol je bila izvor bogatstva i blagostanja u ovoj regiji. Zvali su je bijelim zlatom. Iznenadila sam se da su Austrijanci od nekadašnjeg rudnika napravili turističku atrakciju koju posjećuje puno ljudi iz cijelog svijeta. U rudniku smo se prvo vozili vlakićem, potom dva puta spuštali toboganom i na taj način smo dolazili sve dublje ispod zemlje, a na kraju smo se drvenom splavi vozili slanim jezerom. To mi je bilo super zabavno. Pritom smo gledali isječke filma te se upoznavali s rudnikom i njegovom prošlošću. Bio je prekrasan sunčan dan, pa smo nakon obilaska rudnika otišli na obližnje igralište i uživali na suncu. Nakon odmora zaputili smo se u Salzburg te razgledali grad. S nama je bila turistička vodičkinja koja nam je pričala o znamenitostima. Zanimljivo mi je bilo da katedrala ima zvono teško 14 tona. Šetali smo najpoznatijom salzburškom ulicom Getreibegasse u kojoj se nalazi rodna kuća skladatelja Mozarta. U Salzburgu je sve u znaku Mozarta, pa tako i njihov najpoznatiji slatki suvenir – Mozart kugla. Naravno da im nismo mogli odoljeti, pa su neke Mozart kugle završile u našim želucima, a neke smo kao suvenir darovali svojim najdražima. Iznad Salzburga nalazi se prekrasan dvorac Hohensalzburg iz 11. st. koji me se dojmio svojom ljepotom i vidi se kamo god da kreneš.

Nažalost, svemu dođe kraj pa i ovom lijepom danu. Meni se jako svidjelo, no bila sam malo žalosna, jer se nisam uspjela sresti s rodbinom koja živi u blizini Salzburga. Vratili smo se umorni, ali ispunjeni lijepim dojmovima. Razrednica mi je šapnula da ćemo sljedeće godine vjerojatno u tvornicu čokolade. Jedva čekam!

Lana Sušec, 5.a

Iznenađenje na Interliberu

Dana 15. studenoga 2018. u pratnji knjižničara otišle smo na Interliber. Nismo imale namjeru kupiti neku određenu knjigu. Bilo je mnogo nakladnika s mnogo lijepih i privlačnih knjiga. Oko jednog štanda bila je velika gužva. Shvatile smo da *youtuberica* Nika Ilčić dijeli autograme, jer je nedavno izdala knjigu. Mi smo dugo čekale u redu da se slikamo i dobijemo autogram od Nike Ilčić. Na kraju smo cijeli Interliber provele čekajući na autogram. Umorne i zadovoljne vratile smo se u školu.

Marta Graovac i Petra Kostelić, 6.a

Škola u prirodi

Od 21. do 25. svibnja 2018. učenici 3.c, 4.c i 4.e bili su u školi u prirodi u Crikvenici.

Posjetili su špilju Biserujku,Vrbnik, Senj (nije ih odnijela bura) i akvarij u Crikvenici. Poslužilo ih je vrijeme, tako da je bilo i kupanja i igranja u moru.

Sudjelovali su na svim večernjim aktivnostima u hostelu i dobili nagrade za najbolji ples, najbolju frizuru i najuredniju sobu. Tih pet dana svi ćemo pamtiti po lijepom druženju, dobroj zabavi, suradnji i međusobnim dobrim odnosima svih učenika. Sve učiteljice ponosne su na učenike s kojima su bile u Školi u prirodi.

Učiteljice Dijana, Koraljka, Hrvojka i Jasna

Branje jabuka – OPG Dorotić

U mjesecu kada se obilježava Dan zahvalnosti za plodove zemlje i Dan jabuka, 18. listopada 2018. učenici od 1. do 5. razreda posebnih odjela posjetili su OPG Dorotić u Brežanama Lekeničkim gdje su aktivno sudjelovali u branju jabuka i učili kako se jabuke čuvaju i prerađuju. Vozili su se na traktoru kroz voćnjak, a na poučnoj stazi učili su o šumskim biljkama i životinjama (prepoznati biljke, jestive i otrovne gljive i sl.) Prije povratka u školu učenici su se osladili svježe pripremljenom pitom i sokom od jabuka koje su im pripremili naši vrijedni domaćini.

Učenici i učiteljice: 1.c, 2.c, 3.c, 4.c, 1.e, 3./4.e, 5.e, 5.f

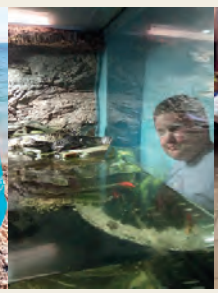

Bili smo, vidjeli smo, posjetili smo

Jesen u meni caruje,
Jasmina Ešegović, 1.e

Izlet na Krk

Učenici viših razreda u pratnji profesorica Anje Piljek i Ane Bajo išli su 7. lipnja 2018. na izlet na otok Krk.

Vozili smo se autobusom kroz Gorski Kotar uz kraće zaustavljanje radi odmora. Kada smo stigli na Krk, tamo smo vidjeli razne poučne stvari uključujući i Bašćansku ploču u crkvi u Jurandvoru. Vozili smo se brodom do otoka Košljuna. Razgledali smo Bašku i muzej s Etnografskom zbirkom. Okupali smo se u predivnom Jadranskom moru. Put nam se jako svidio.

Sretno smo se vratili. Bilo je vrlo zabavno, a i puno smo toga naučili.

Gabriel Falica, 6.a

Izlet na Sljeme

Kad smo se dobro naspavali i doručkovali, krenuli smo na izlet. Meni je mama u ruksak spremila sendviče, mandarine i topli čaj.

Autom smo se dovezli do Gračana, pa ostatak puta do Sljemena proveli u zabavnoj vožnji autobusom. Iz autobusa smo izašli nešto prije vrha, tako da smo do vrha krenuli stazom.

Pod nogama nam je šuštalo suho, žuto lišće, a zrak je bio prohladan i čist.

Sunce se probijalo kroz visoke krošnje drveća. Gledali smo kako nam sjena pada na tlo i proučavali smo na kojoj smo strani svijeta. Stao sam na jedan povišeni brežuljak i s njega vidio neko mjesto ispod Sljemena. Kuće su mi se tada činile malene, a ljude nisam mogao ni uočiti.

Ponegdje, uz stazu, osjetili smo neke zanimljive mirise sljemenskih biljaka. Dan nam je brzo prošao u šetnji po sljemenskim stazama i jako nam je odgovarao taj svježi zrak.

Patrik Čerkezović, 3.a

Izlet u Lekenik

U lipnju 2018., na kraju trećeg razreda, išli smo na terensku nastavu u Lekenik

O Lekeniku

Lekenik je malo selo u Sisačko-moslavačkoj županiji, smješteno između Siska i Velike Gorice u nizinskom dijelu Turoplja. Poznato je po SOS Dječjem selu Lekenik, kućicama u kojima stanuju djeca bez roditelja, ali se o njima brinu SOS mame psiholozi i pedagozi.

Što je bio naš cilj?

Učenici 1.c, 1.e, 6.c i 6.e razreda posjetili su obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo. Oni se bave uzgojem jabuka. Brali smo jabuke i pritom uživali. Prvi put smo radili takvo nešto. Posjetili smo šumu, vidjeli nepregledne plantaže jabuka, vozili se traktorom. Dobili smo puno jabuka za naše obitelji i za školu.

Što smo naučili?

Radnici na imanju pokazali su nam kako se beru jabuke, jer nijedna jabuka ne može pasti na travu ili zemlju. Oštećena jabuka brzo trune pa nije za prodaju. Malo smo pomagali u branju i odlično smo se zabavljali.

Sven Ivanjac Filipović, 3.c

Jabuka, Ivan Pole, 1.c

Škola u prirodi

Duga uvala

Kada smo bili u Dugoj uvali, posjetili smo i Pulu. Tamo smo posjetili Aquarium i to mi se najviše svidjelo. Vidjeli smo meduze, ribe, kornjače i mnoge druge morske životinje, ali meni su se najviše svidjeli morski psi.

Bili smo i na Brijunima. Tamo mi se posebno svidjela slonica, ali još bolja mi je bila vožnja brodom. Svidjelo mi se jako staro drvo masline i botanički vrt. U odmaralištu smo svaki slobodni trenutak igrali jednu novu igru i toliko smo se smijali, da smo se čuli sve do Zagreba. Svaki dan smo išli na plažu i tamo se kupali, igrali, plivali, gradili male bazene i sakupljali kamenčiće. Jedne večeri imali smo natjecanje Supertalent. Ja sam pjevala i osvojila prvo mjesto, a jedno prvo mjesto osvojile smo Tara i ja zajedno.

Bilo je jako lijepo u Dugoj uvali i šteta što nismo još ostali.

Viktorija Pavlek, 4.a

1.a, Geometrijski likovi

1.a, Božićna jelka

Narodni ukras, Judita Galošić, 3.b

Planetarij

Dva tjedna prije kraja prvoga polugodišta, u sklopu projekta „Velikani hrvatske prošlosti“, u dvorani naše škole postavljen je balon s planetarijem. U njega smo ulazili u grupama. Vidjeli smo satelite, planete, zvijezde, slike Sunčeva sustava, Mliječne staze i daleke galaksije. Odabirom tipke na daljinskome, mogli smo odabrati planet ili zvijezdu koju želimo približiti i bolje vidjeti. Mi smo odabrali Žutog patuljka. To je Sunce. Vidjeli smo i razna zviježđa: Veliki medvjed, Mali medvjed...

Naučili smo da Sunce skoro nikad ne izlazi na istoku i kako se izmjenjuju dan i noć. Svi smo uživali u planetariju, a ja bih još želio doznati zašto u svemiru nema gravitacije, a na Zemlji ima.

Erik Veljković, 3.b

Bili smo, vidjeli smo, posjetili smo

Putujemo zavičajem – Veliki Tabor

Dana 11. lipnja 2018. putovali smo u Hrvatsko zagorje prema Velikom Taboru

Išli smo autobusom. Kada smo se vozili, vidjeli smo velike i lijepe brežuljke. Slikali smo se pored velikog spomenika hrvatske himne „Lijepa naša domovino“. Prošli smo pored glazbene ograde. Vidjeli smo i različite rijeke i potoke.

Došli smo u dvorac Veliki Tabor. Radnica nas je odvela u galeriju i imali smo radionicu. Trebali smo od drvenih kocki sastaviti dvorac kako je izgledao prije. U tom dvorcu živjela je obitelj Ratkaj. Vodič nas je vodio kroz dvorac. Na drugom katu vidjeli smo tamnicu gdje se mučilo i ubijalo ljude koji su bili zločinci. Bili smo u spavaćoj sobi gdje se nalazi peć za grijanje. Spavali su na koljenima da ih ne ubije vrag. Obitelj Ratkaj živjela je oko tristo godina. Na trećem katu vidjeli smo smo lubanju i otišli smo iz dvorca. Išli smo u restoran Ribič na ručak. Za ručak smo imali pohano meso, krumpiriće, salatu i kečap. Poslije ručka smo se smjeli igrati, a tko je htio, mogao je kupiti sladoled.

Kada smo se vratili, svatko je išao svojoj kući.

Jure Hrstić, 2.b

Put je bio dug, no vodič nas je inspirirao pričama povijesti i legendama Velikog Tabora. Poslije nam je pričao o životinjama koje žive u zagorskim šumama. To su npr: srna, zmija, orao, žabe i druge životinje. Po putu smo vidjeli rijeku Savu i potok. Vidjeli smo i velike brežuljke i puno listopadnih šuma. Prvo smo stali i slikali se s nekim kipom pored muzeja, a zatim s kipom koji ima prvu strofu Lijepe naše. Tad smo krenuli u Veliki Tabor. U brežuljkastom kraju se često sadi kukuruz i onda se od toga radi kukuruzni kruh. Na svadbama se donosio bijeli kruh jer bi bila sramota da se donese kukuruzni kruh. Oni se zovu poljoprivrednici i ratari. Kad smo stigli vidjeli smo što smo imali i krenuli na razgledavanje. Prvo smo na radionici učili o povijesti Velikog Tabora. Kad smo završili morali smo napraviti Veliki Tabor koji je napravila obitelj Ratkaj koja je živjela tristo godina. Zatim nas je vodič dočekao pa smo krenuli na razgledavanje. Zapravo Veliki Tabor je sad pola muzej i pola dvorac. U tom muzeju nas je vodio kroz razne stvari: kraljevsku peć , crteže na toj peći, žitarnicu koja je postala spavaća soba i mnoge druge stvari. Došli smo do tamnice. Tamo nam je pričao kako se kažnjavalo ljude u prijašnje vrijeme. Poslije smo otišli u restoran Ribič. Kad smo pojeli malo smo se poigrali i krenuli na put. Put je bio kratak.

Svi smo se sretno vratili doma.

Erik Veljković, 2.b

MAŠTA I SVAŠTA

Učenici petih I šestih razreda bili su u kazalištu Žar ptica

Kazališna predstava ‘Indijanska priča’ prema motivima bajki sjevernoameričkih indijanaca

Učenici su gledali predstavu Indijanska priča koja govori o sjevernoameričkim Indijancima koji su živjeli u prirodi. Poglavica je djeci pričao priče o svojim bogovima. U prvoj priči priča se o bogu Zime koji je htio zavladati. U drugoj se priči govorilo o dječaku Skakavcu koji je bio veoma neposlušan. Njegov neposluh ga je doveo do toga da su ga htjeli ubiti. U trećoj priči glumila su dva brata. Kada je stariji otišao po strijelu, uhvatio ga je zli čarobnjak koji je jako mrzio ljude. Htjedoše ga ubiti, no srećom, mlada djevojka ga je upozorila. Mladić se izvukao, oteo brod te se vratio po brata i djevojku pa su otišli živjeti u sretnu zemlju. Zbog radoznalosti o tome gdje se nalazi sretna zemlja poglavica im je sve ispričao o tome i rekao: „ Ponašajte se dobro prema Zemlji, nju niste naslijedili od roditelja, nego ste je posudili od vaše djece.”

A legendarni poglavica Seattle poručio je svijetu: „ Što god snađe Zemlju, snaći će i njene sinove.”

Lana Sušec i Lara Vukelić

Režija: Saša Broz, scenografkinje Ana Martina Bakić i Ivana Knez, kostimografkinja Marita Ćopo

Maturalno putovanje u Zadar

Učenici smo osmog, završnog razreda osnovne škole. Ovo nam je zadnja godina u OŠ Grigora Viteza i najviše ćemo se sjećati maturalnog putovanja. Naš se razred pridružio učenicima 8.a i 8.b i zajedno smo proveli 4 nezaboravna dana. Bili smo smješteni u hotelu u Boriku pored Zadra. Svaki dan imali smo organizirane izlete ili obilaske kulturno povijesnih ustanova. Tako smo obišli NP Krka, prošetali Skradinom, obišli grad Zadar, grad Nin, posjetili smo Muzej stakla, nekoliko crkvi, Muzej soli, vozili se malim vlakićem, odmarali uz zvuk morskih orgulja, kupali se, uživali u gastronomskoj ponudi u hotelu. Pri povratku smo posjetili Sokolarski centar gdje nas je voditelj Emilio na vrlo zanimljiv način upoznao sa životom sova i sokola. U Zagreb smo se vratili kasno navečer, umorni ali puni raznih lijepih doživljaja. Sve je prošlo u najboljem redu, na nas su pazile učiteljice Tatjana Šikić, Svjetlana Ivković i turistička voditeljica Svjetlana.

Adrian Belanović i Edin Memić, 8.e

Moj put na „Otok vatre i leda“

Moja obitelj i ja već smo dugo vremena razmišljali o odlasku na „Otok vatre i leda“- Island. U lipnju prošle godine to se i dogodilo, odlučili smo ići tamo za praznike. Krenuli smo blizu početka Svjetskog prvenstva u nogometu sa zagrebačke zračne luke. Zrakoplovom smo sletjeli u Frankfurt te od tamo krenuli prema Keeflaviku koji se, naravno, nalazi na Islandu. Oba leta bila su mirna. Od tamo smo autobusom krenuli prema apartmanu koji se nalazi u glavnom gradu Islanda - Reykjaviku. Domaćin je bio stvarno pristojan, simpatičan i gostoljubiv. Kada smo se smjestili i raspakirali, krenuli smo u razgledavanje.

Prilikom razgledavanja Reykjavika vidjeli smo raznobojne kuće, što vjerojatno upućuje na islandsku tradiciju šarenog bojenja domova. Vrijeme je bilo dosta hladno, no bez snijega. Vrlo fascinantno mi je bilo dugo trajanje dana, naime, tamo noć traje tri sata te nije jako mračna. Nakon svega toga smo se vratili u apartman na odmor i tamo sam po prvi puta gledao Netflix. Na sljedećem razgledavanju i obilasku vidjeli smo mnogo crkvi, no jedna od najljepših mi je luteranska crkva zvana Hallgrimskirkja zbog njene vrlo lijepe arhitekture. U njoj smo slušali orgulje. Prisustvovali smo i na misi u crkvi zvanoj Landakotskirkja. U centru smo vidjeli mnogo trgovina, muzeja, pubova i restorana, a jedan od njih u kojem smo čak i jeli zove se Viking, u kojem je od posluge bio i jedan Hrvat. Jeli smo i islandsku hranu, tj. pečenu janjetinu, riblji čips... Jedna od znamenitosti koju smo vidjeli, no nismo bili u njoj, je Perlan. To je planetarij, gejzir, restoran, orijentir, muzej. U njemu se može vidjeti polarna svjetlost. Vani smo, na velikom platnu, gledali i utakmice. Vidjeli smo i islandski nogometni stadion, na kojem je naša reprezentacija igrala za kvalifikacije. Od muzeja smo bili u muzeju punka i muzeju starih videoigara, gdje sam se jako zabavio. Inače, Reykjavik znači dimni zaljev. Šetali smo pored jezera Tjornin čija me majušnost zadivila. Kada smo odlazili, zahvalili smo se vlasniku apartmana i preporučili mu da dođe u Zagreb. Prije odlaska smo posjetili islandski Hard Rock Café gdje smo jeli i kupili odjeću, što me oduševilo. Zatim smo krenuli kući iz Keeflavika noćnim letom u Frankfurt gdje smo se družili s prijateljem koji tamo radi. Poslije toga smo letom krenuli u Zagreb te puni raznih dojmova stigli kući.

Karlo Francetić, 8.a

Maturalac

Nakon šesterosatnog putovanja koje je počelo ispred naše škole, stigli smo u Nacionalni park Krka. Bili smo očarani predivnim slapovima i tamošnjom oazom parka. Kratkom vožnjom brodom stigli smo do gradića Skradina gdje smo i ručali. Iz Skradina autobusom smo se uputili prema Zadru, našem odredištu.
Stigavši u hotel Donat, dobili smo slobodnu večer koju smo proveli igrajući igre u predvorju hotela. Sljedeće jutro proveli smo na plaži i u bazenu dok nismo bili prisiljeni otići na ručak kojim smo se svi oduševili, čak i kritični dečki. Nakon ručka zaputili smo se prema centru Zadra. Prva destinacija koju smo obišli bila je Muzej antičkog stakla u kojem smo vidjeli preko pet tisuća restauracija staklenih antičkih predmeta. Čak su nam uživo pokazali proces izrade staklenih perlica i malih posudica, što je zainteresiralo mnoge cure, ali i dečke. Poslije obilaska muzeja šetali smo zadarskim ulicama slušajući zanimljive priče i legnede tog grada. Prošli smo pored najveće crkve u Dalmaciji - katedrale sv. Stošije, ujedno poznate i pod nazivom Zadarska katedrala.
Posjetili smo i crkvu Gospe od Zdravlja gdje smo se ujedno i kratko odmorili. Nakon posjeta crkvi dobili smo slobodno vrijeme da samostalno istražimo Zadar i kupimo suvenire. Nakratko smo pogledali Pozdrav Suncu te se vratili u hotel. Kad smo se vratili iz obilaska grada, cijeli razred okupio se na bazenu na tren zaboravljajući nesuglasice koje smo imali jedni prema drugima i obnavljajući stara prijateljstva. Kasnije tog dana ponovno smo obišli Pozdrav Suncu gledajući ga u njegovom najljepšem izdanju, ali i ujedno uživajući u umirujućim zvukovima poznatih Morskih orgulja.
Iscrpljeni, vratili smo se u hotel pričajući do kasnih noćnih sati. Sljedeće jutro umorni smo se uputili prema Solani Nin. Naučili smo mnogo novih stvari o soli i čak smo okusili biljku koja pomaže u procesu proizvodnje soli. Neki su imali sreće probati čokoladu i sladoled od soli napravljenih u Ninu. Nakon obilaska solane posjetili smo i istoimeni grad. Tamo smo vidjeli ostatke antičkih gradskih vrata iz 1. stoljeća te smo posjetili crkvu sv. Križa iz 9. stoljeća. Time smo završili razgledavanje za taj dan te dobili slobodno vrijeme.
Vrativši se u hotel svi smo bili uzbuđeni zbog nadolazećeg diska. Prvih par pjesama bili smo sramežljvi i neraspoloženi za zabavu i ples, ali to se ubrzo promijenilo. Glazba je svirala, a mi smo polako punili plesni podij, plešući i pjevajući na svaki takt pjesme. I tako unedogled sljedeća dva sata. Umorni, ali i uzbuđeni, vratili smo se u svoje sobe utonuvši u san čim nam je glava dotaknula jastuk. Nažalost, došao je i zadnji dan našeg putovanja, svi smo bili pomalo tužni, ali i sretni zbog uspomena koje ćemo nositi kući. Igrajući stolni tenis i radeći male turnire, ispunili smo vrijeme čekajući autobus koji nas je trebao voziti kući. Tijekom ulaska u autobus shvatili smo da naš maturalac nije gotov te da smo imali još jednu destinaciju za posjetiti.
Zaputili smo se prema Šibeniku, točnije sokolarskom centru. Svi smo bili veoma uzbuđeni jer su nam rekli da ćemo moći držati sokole i sove. Došavši na našu posljednju destinaciju, osjetili smo tugu, sjeli smo i time je predavanje započelo. Tijekom predavanja naučili smo stvarno mnogo, ujedno i promatrajući te čarobne ptice, dok ih su neki sretnici čak i uspjeli držati. Nakon predavanja imali smo slobodno vrijeme za pogledati i fotografirati te divne ptice izbliza, sad kad smo znali činjenice o njima. Zadovoljni i puni prekrasnih iskustava zaputili smo se prema Zagrebu. Maturalac je jedna od najljepših uspomena koje ćemo nositi iz osnovne škole. Bilo je zabavno, ali i poučno, to iskustvo i te prekrasne uspomene nikada nećemo zaboraviti.

Anđelina Alerić
i Rea Sobošćan, 8.a

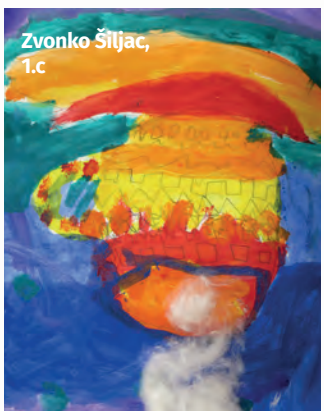
Zvonko Šiljac, 1.c

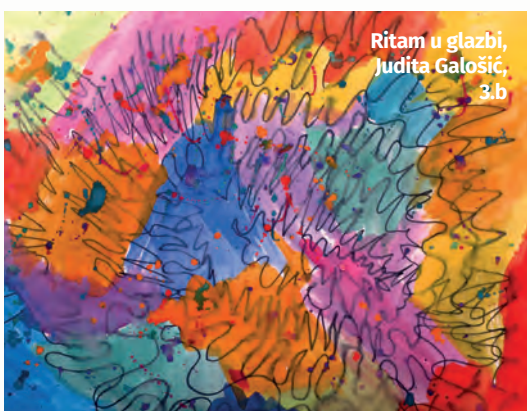
Ritam u glazbi, Judita Galošić, 3.b

Suncobran, Šimun Lončar, 3.a

Iznenađenje

Taman su počeli proljetni praznici. Mama i tata su mi nešto tajili, ali nisam znala što. Kad sam saznala da putujemo u Italiju, bila sam iznenađena i uzbuđena. Sjetila sam se da smo prošlo ljeto upoznali mladu damu Agnese dok smo planinarili. Ona je jako hrabra, snalažljiva i draga, ali je isto tako niska, plave kose, zelenih očiju... Kad su mi rekli da ćemo je posjetiti, bila sam oduševljena. Došlo je vrijeme da se spremim za krpe i utonem u san.

1. dan

Ustali smo rano da bismo što prije krenuli. Putovali smo dugo i napokon smo došli u Veneciju. Kad smo kupili karte za vlak, smjestili smo se. Vlak je vozio preko mora. Dok smo se vozili, vidjeli smo 4 vodotornja. U gradu je bilo predivno, jeli smo sladoled i šetali, cijeli grad je na moru i ima jako puno brodova koji voze turiste te uskih i šarenih ulica.

2. dan

Sutradan smo išli u botanički vrt Busolegno. Vrt je ogroman i lijep, ne možete ni zamisliti. Kad smo kupili ulaznicu, dobili smo i plan samog vrta. U vrtu je bilo svašta pa čak i životinja. Poslije dugog razgledavanja smo krenuli u Veronu. Tamo nas je čekala mamina prijateljica Kristina. Trebali smo obići Arenu u Veroni, ali nismo, baš se zatvorila. Počeli smo razgledavati grad. Grad je bio velik pa je to bila duga šetnja. Dok smo šetali, mama nam je ispričala priču o Romeu i Juliji, rekla je da su pokopani ovdje u Veroni.

3. dan

Sljedećeg dana smo obišli jezero Lago di Garda. Dok smo šetali, naišli smo na štand. Dok je moja mama kupovala kišobran, mi smo hranili labudove. Nakon još malo šetnje naišli smo na kafić i kupili voćni kup. Bio je to najbolji voćni kup ikad! Nakon kupa pošli smo u avanturu, na putovanje u park Natura Viva. U tom safari parku smo se zabavili i nasmijali zato što nam je žirafa skoro ušla u auto i životinje su hodale oko našeg auta. A onda je došlo vrijeme za spavanac.

4. dan

Osvanulo je lijepo sunčano jutro. Auto nas je poveo u avanturu u obilazak dvorca Sirmione. Dok smo obilazili taj veličanstveni dvorac, ugledali smo kulu. Moje sestrice i ja smo se odlučile popeti na kulu i poigrati se malo. Mi smo glumile dame u nevolji, a naš je otac bio gospodin... Tatoslavski! Popeo se i spasio nas. Tako smo se stalno zezali. Navečer sam se sjetila da sutra idemo posjetiti Agnese.

5. dan

Ujutro smo išli posjetiti dvorac Brescia. Trebali smo se malo više potruditi zato što se nalazio na brdu. Obišli smo cijeli dvorac u roku keks! Kad smo završili s obilaskom, vratili smo se u apartman, spremili smo stvari i krenuli na put. Navečer smo napokon došli do Agnese. Ondje smo i večerali i igrali se Twistera. Twister su igrali: Tea, Bella, Samuele (on je Agnesin brat), Agnese i Vitorio ili Vi (Vi je Agnesin dečko). Dok smo se mi igrali, mama, tata i Agnesina mama su razgovarali. Došlo je vrijeme za spavanac, roditelji su mi poželjeli laku noć.

6. dan

Poslije doručka smo krenuli u obilazak čitavog Milana. Obišli smo Milansku katedralu, Samostanski vrt gdje se nalazi „Posljednja večera“ Leonarda da Vincija, kao i druge razne ustanove. Uglavnom, obišli smo sve moguće i vidjeli sve moguće u jednom danu. U stan smo se vratili umorni i iscrpljeni.

7. dan

Odmoreni od jučerašnjeg dana krenuli smo na jezero Lago di Como. Na jezeru smo hranili labudove i vrapčiće, čak smo vidjeli kako polijeću hidroavioni. Nakon kratke šetnje naišli smo na vjenčanje. Mladenka je bila veličanstvena. Krenuli smo u mali gradić Bergamo gdje smo obišli stari grad, tri crkve i još jedno vjenčanje. Ondje smo i ručali, no došlo je vrijeme za polazak. To je bio najtužniji dan putovanja, ali sam morala otići.

Emma Jurašić, 5.a

Val Bubaš, 3.a

Mašta i svašta

Šetao sam gradom

Šetao sam gradom. Odjednom mi je na ruku pala kišna kap i počela mi pričati priču... Kad mi je pala na ruku pitao sam je kako se zove. Rekla je da se zove Đuro. Zanimalo me u kojim je državama bio. Rekao mi je da je bio u Francuskoj, Njemačkoj i Austriji. Rekli smo si: „bok“ i svatko je otišao svojim putem. Dalje sam šetao i vidio njegovu braću.

Došao sam kući, a nikoga nije bilo kod kuće. Upalio sam televizor. Vidio sam Đuru i njegovu braću. Ugasio sam televizor i otišao popiti vode. Kada sam otišao popiti vode vidio sam Đuru u čaši.

Otišao sam odspavati. Zaspao sam i čuo kucanje na prozoru. Upalio sam svjetlo, stavio naočale i ugledao Đuru i njegovu braću.

Ubrzo sam otišao na Sljeme i u obliku pahuljica opet ugledao Đuru i njegovu braću.

Onda sam shvatio da smo Đuro i ja jako dobri prijatelji.

Val Bubaš, 3.a

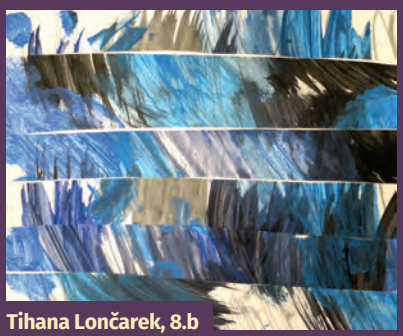

Tihana Lončarek, 8.b

Domovina

Domovina svaka ima svoje boje,
za mene, tebe i obadvoje.
Tebe želim i nijednu drugu,
a kad to kažem u tebi vidim dugu.
Posebna si, najbolja, to je tako,
do tebe mi je uvijek doći lako.

Lucija Graovac, 3.b

Izlazak Sunca

Dobro jutro!
žuta kaže
kugla.

Zrake svoje
ispružila,
po prozoru
zrakama
pokucala.

Cijeli dan
toplinu je
cvijetu davala.

Cvijet je
mirisom
Sunce
mamio.

Patrik Čerkezović, 3.a

Tvrtko Šapina, 8.b

Htjela bih biti...

Htjela bih biti glumica. To nije jedna od onih želja koje svako dijete u jedno doba zaželi pa kasnije želi biti pjevačica, pa princeza, pa vila... To je želja koju ću uvijek htjeti, bar sad tako mislim...

Kako bih uopće postala glumica, prvo moram dobiti ulogu u nekoliko filmova ili serija, što baš i nije lako, ali nije ni nemoguće ako to stvarno želiš. Kad prođeš, i ako prođeš audiciju, bit ćeš u filmu ili seriji, što već izabereš. Moraš dolaziti na snimanja, što nije obaveza kao što se čini, zapravo je zabavno. Ne znam je li to svugdje tako, jer nisam glumica, ali u backstageu imaš čak i svoju sobu, u kojoj te šminkaju, uređuju, oblače i pripremaju za snimanje. Mislim da svoju sobu ipak imaju samo poznati glumci, a ostali se sređuju u jednoj zajedničkoj prostoriji, ali ipak dvije, tri osobe vise oko tebe, donose ti nešto za piti, šminkaju te i rade ti frizuru. Zar to nije fora?

Ali najbolji dio je kad sebe vidite na televiziji! Zamislite, gledate televiziju i odjednom vidite sebe kako se odazivate na neko drugo ime i drugačije se ponašate. Baš me zanima kakav je to osjećaj!

Marta Graovac, 6.a

Sreća

Što je za mene sreća? Sreća je kad se smijem i kad sam zbog toga sretan.

Mislim da sam sretan jer me drugi ljudi vole. Najviše me čini sretnim kada me netko iznenadi zagrljajem ili poljupcem. Ja drugim ljudima pokazujem da sam sretan kad im nešto pomažem, a oni osjete da sam drag i nasmiješen. Moji mama i tata najviše primjećuju moju radost. Volim taj osjećaj radosti dijeliti s njima, ali i s mojim prijateljima i prijateljicama.

Svi ljudi mogu biti sretni ako to oni sami žele i ako se druže s dobrim ljudima.

Dante Puljko, 6.e

Ona mi je promijenila život

Od dana 16.5.2018. moj život se promijenio. Rodila se moja sestra Hana Paola. Kada je stigla kući, svi su bili oko nje i to ju je malo razmazilo. Stalno je „morala" biti na rukama. Meni je to bilo smiješno, ali našoj mami frustrirajuće. Sestra se ubrzo naviknula biti u sjedalici iako joj se na početku nije svidjela. Moja se sestra voli igrati i spavati sa svojom igračkom Miškom. Ona mi je promijenila život u svakom pogledu. Kada dođem iz škole postane sretna, no čim izađem iz sobe čuje se plakanje koje prestane kad se vratim u sobu. Zbog nje sam sa *Nickelodeona* prešao na *Baby TV*. I neprestano igranja igrica postalo je zabavljanje sestre kada je potrebno. Iako mi se svidjelo gledati *Nickelodeon*, igrati igrice i ostalo, sviđa mi se i igranje sa sestrom, kratkotrajno čuvanje, hranjenje i nasmijavanje Hane Paole. Ona mi stvarno je promijenila život i ta promjena mi se sviđa.

Dominik Delač Novosel, 6.a

JESEN

Stigla je jesen,
na put oko svijeta pošla.
Obojala je lišće,
cvijeću nove haljine skrojila,
ježiću ubrala jabuke,
ljudima maglom zadala muke,
ptice otjerala na put,
djecu povela po novi kaput.

Petra Tomašić, 3.a

Moja novogodišnja odluka

U vrijeme zimskih školskih praznika nigdje nisam bio. Kod kuće sam igrao PS4 s mamom i tatom. Pomagao sam mami pospremiti suđe. Ove godine odlučio sam biti dobar u školi i raditi zadaće.

Jan Tupek, 2.c

Pada snijeg, Luca Šimić, 2.b

Moji zimski praznici

Ja sam za zimske praznike ispekao pite. Išli smo se grudati. Onda smo išli na advent. Išli smo se klizati. Radili smo snjegovića.

Tobi Alikić, 3.c

Bio sam u Trogiru i Zagrebu. Bio sam s mamom i tatom, bakom i djedom. Šetao sam rivom i družio sam se. Na Božić sam išao na misu. Pod borom sam dobio igru. Preko praznika sam malo ponavljao i učio. Jako sam sretan jer je tata s nama.

Roko Niki Kostović, 3.c

Bio sam na skijanju s Hanom. Zabavno mi je bilo. Vrijeme je bilo „maglasto" i „snježnasto". Igrao sam se s novim prijateljima. Kitio sam bor i gledao vatromet.

Matija Bašić, 2.c

Snijeg je padao po uspavanom gradu. Išla sam van u snijeg napraviti anđela, a onda sam napravila snjegovića i oživio je. Jako smo se igrali i onda sam napravila snježnog psa i on je oživio. Zabavila sam se. Vidimo se poslije u novoj zimskoj pustolovini!

Sara Krpina, 4.c

Ja sam uvijek mislio da je Božić sve o poklonima. Shvatio sam da je zapravo o sreći, o obitelji i o dijeljenju.

Tin Sappe, 4.c

Matija Bašić, 2.c

Ove praznike bio sam u Splitu. Vidio sam more. Bilo je hladno i padao je snijeg. Puno sam se igrao. Dobio sam puno slatkiša i poklona. Najdraži poklon mi je torba.

Sljedeće praznike ići ću opet.

Gabriel Bajamić, 2.c

Preko praznika igrao sam se s tatom. Za Božić i Novu godinu gledao sam vatromet i slušao božićne pjesme. Dobio sam darove: autić i policijski motor.

Dominik Leder, 2.c

Ja sam bio u Njemačkoj. Išao sam van, igrao sam se, gađao snijegom i igrao PS4 s Kikijem. Na putu prema kući padala je kiša. Počeo je trening, brzo sam ga odigrao i otišao kući. Za Novu godinu veselio sam se vatrometu.

Bruno Sruk, 2.c

Mašta i svašta

Legenda o jeseni

Bilo je kasno. Kći me tražila da joj ispričam priču za laku noć. Odlučila sam joj ispričati legendu o jeseni koju je meni moja mama pričala svaki put prije spavanja.

Bilo je ljeto. U kolibi pokraj šume nalazila se jedna djevojčica koja se zvala Jesen. Bila je jako dobra i pomagala je drugima. Voljela je životinje. Imala je osjećaj kao da je životinje razumiju, kao i ona njih. To je bila istina. Životinje su je jako voljele. Ona je pomagala njima i one su njoj. Jednog dana djevojčica se izgubila i naišla je na dvorac u kojemu je živjela Snježna Kraljica. Ušla je u dvorac jer joj je vani bilo hladno. Snježna kraljica je srela Jesen i ugostila ju je. Kraljica je bila zla, ali se pravila dobrom da vidi zašto je djevojčica tamo došla. Jesen joj je rekla da se izgubila i naišla na dvorac. Kraljica joj nije povjerovala i mislila je da je Jesen želi poraziti. Jesen je izašla iz dvorca i otišla kući. Sljedećeg je dana Jesen izašla iz kolibe i vidjela kraljicu sa svojom vojskom kako uništava šumu i domove drugih životinja. Jesen je tada shvatila da kraljica želi početi rat. Nakon tjedan dana Jesen je prikupila sve životinje koje je pozvala da se bore za svoje domove. Sve su životinje pristale. Došle su do kraljičinog dvorca i izazvali su kraljicu. Kraljica je pristala na borbu pokraj rijeke Istine. Borba je počela idućeg jutra. Kraljičina je vojska vodila sve dok se Jesen nije odlučila obračunati s kraljicom.

Bila je to teška borba. Kraljica je probola Jesen, ali Jesen je tada u srce ubola kraljicu. Kraljica je umrla istog trena, no i jesen je polako umirala. Kada je izdahnula, pojavila se jarka svjetlost. Njeno tijelo je nestalo i životinje su shvatile da se promijenilo godišnje doba koje su onda životinje nazvale Jesen prema imenu hrabre djevojčice.

Iva Babić (7.b)

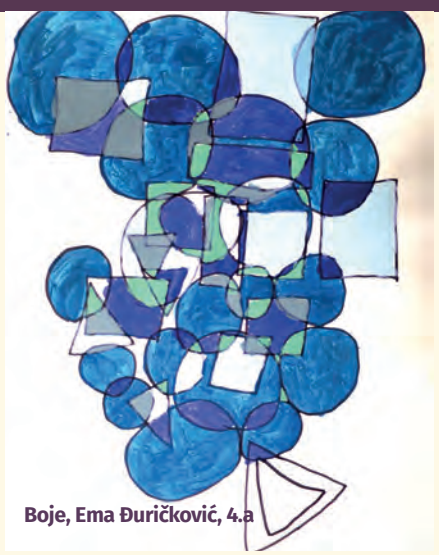

Boje, Ema Đuričković, 4.a

Kompozicija boja, Antonio Bah, 4.a

Ptičja perspektiva, Tadej Petrač, 3.a

Moja srebrna cesta

Srebrna cesta. Što bi to bila srebrna cesta? Je li to neka cestica što se proteže uz potok koji žubori kroz šumu, ili je to nešto što srebrno što se svjetluca na proplanku pored životinja što pasu travu? Kad razmislite, srebrna cesta može biti neki put. Životni put.

Životni put je cesta našeg života. S lijeve strane su „dobre stvari“. Naše dobre osobine, pristojnost, ljubaznost, dobrota... Tu je naša osnovna škola, srednja škola, budući fakultet, posao, obitelj, ljubavi, prijatelji. S desne su strane „loše stvari“. Naši grijesi, loše osobine, ljubomora, zavist, zločestoća. Kada razmislite o tome, čovjek bi rekao da bismo trebali kročiti samo lijevom stranom i da to uopće nije teško. Samo kažemo nogama da nas ponesu više ulijevo. Ljudi ne shvaćaju da to ne ide tako. Ta, noge same idu kuda žele! Za sve u životu postoji razlog i to ne treba preispitivati. Htjela bih završiti osnovnu školu s odličnim uspjehom, a onda upisati dobru i željenu srednju školu. Zatim slijedi dobar fakultet s kojim ću moći raditi neki posao zbog kojeg ću biti sretna i s kojim ću dobro zarađivati tako da mogu putovati sa svojom obitelji i priuštiti nam sve što nam treba. Najviše od svega želim pored sebe imati osobu koju ću voljeti najviše na svijetu i uz koju će mi život možda neće odmah postati lakši, ali koja će uvijek biti uz mene, u dobru i zlu. To sve planiram postići tako što ću ostati marljiva i dobra, truditi se, biti ljubazna i pristojna. Bitno je da život gledam pozitivno i s velikim smiješkom na licu.

U životu se sve događa s razlogom i to trebamo poštovati. Na putu ne trebamo žuriti i juriti. Kad padnemo, trebamo se s jednakim entuzijazmom i sigurnošću ustati. Životna cesta neće biti lagana, ali se trebamo što više potruditi da nam cesta bude srebrenija.

Luna Culjak (7.b)

Luxembourg

Prošle godine, kad sam išla u 2. razred, došla su nam pisma iz Luxembourga od učenika iz Hrvatske dopunske škole i počeli smo se dopisivati.

Svatko je pisao drugome djetetu. Odgovarali smo na pitanja i postavljali im svoja. Sve smo se više upoznavali. Tako je prošla školska godina.

U 3. smo se razredu nastavili dopisivati. Stiglo mi je pismo u kojemu mi je moja prijateljica Hana napisala da zna klizati, voli pjevati, voli engleski jezik, u slobodno vrijeme uči hrvatski, a najviše se boji zubara. Hana ide u 5. razred, živi u Luxembourgu i ove godine završava osnovnu školu. Kod njih srednja škola počinje u 6. razredu. Poslala mi je i svoju e-mail adresu, pa se sad i mailom dopisujemo.

Ove smo se godine trebale i vidjeti jer je Hana s obitelji došla na more, ali su se svi razboljeli. Jako mi je zabavno kad se dopisujemo, kad odgovaramo jedna drugoj na zabavna i smiješna pitanja i htjela bih da se napokon, ove ili sljedeće godine, vidimo.

Erika Petrović, 3.a

Luka

Ima plave oči
poput vedrog neba.
Osmijeh mu uvijek
blista na njegovu
zlatnu licu.

Veselje mu
nikad s lica
ne pada.
Dobar
je on.

To je prijatelj moj,
Luka, što osmijeh sa
svoga lica ne
skida.

Ema Sušec, 3.a

Moj najdraži brat

Jedan sam od rijetkih sretnika koji može birati između više braće najdražeg. Meni je najdraži brat Fatiim. Ime je dobio po našoj baki Fatimi, od koje je i naslijedio visoku inteligenciju i humor. Nadimak mu je Timi. On ima 11 godina. Rođen je u Indiji u gradu Bangaloreu. Fatim je visok 154 centimetra i ima smeđe oči. Najdraži mi je zato što se više družim s njim nego s ostalom braćom i jer bolje igra nogomet od njih. S velikom lakoćom ne da lopti ući u gol. Odličan je učenik i jedan je od boljih u svom razredu. Fatiim je peti razred. Voli se družiti sa svojim vršnjacima, pogotovo s Angelom i Markom. Kada mu prijatelji nisu u Zagrebu, druži se sa mnom ili se igra na mobitelu. Fatiimu je najdraži sport nogomet. Zna ga igrati odmalena. Njegov hobi je rolanje. Svaki slobodan trenutak iskoristi za vožnju rolama. Omiljena knjiga mu je Junaci Pavlove ulice. Voli čitati i učiti. Fatiim je prvi od nas proplivao i prohodao. Kada smo bili na moru, skakao je s mola na glavu. Kada bi se posvađali jedan od braće i ja, uvijek bi nas razdvajao. U društvu je omiljen jer jako dobro nasmijava svakoga i spreman je uvijek sve dijeliti sa svojim prijateljima. Ne bih ga mijenjao ni za što na svijetu.

Naik Hari Hodžić, 8.b

Jesen

U naš grad došla je jesen.
Pojedi i ti jedan
Kesten.

Na leđima jež nosi
Lišće,
I padaju kiše.

Gle, sa stabla pada
Žir!
Ukrasi,
I ti njegov lijepi
Šešir.

Veseli se jeseni
Jer ona je tu.
Došla je u naš grad
U dobru
I u
Zlu!

Šimun Lončar, 3.a

Moj Božić

S djedom, bakom i mamom sam išao u Zagorje. Tamo sam kitio bor. Ispod bora sam dobio puno slatkiša. Igrao sam lovice s bakom. Za Novu godinu djed je palio vatromet.

Tibor Valai Bjeloš, 2.c

Praznici

Napokon oni došli
samo za mene još nisu prošli.
Makar je škola već tu,
ja osjećam od praznika vibru.
Glava mi je u oblacima ,
razmišljam o svemu,
a kad učiteljica me nešto pita,
sva sam u problemu.

Lucija Graovac, 3.b

Uspjesi naših učenika

Osvojili smo prvu nagradu na DOKUart festivalu dokumentarnog filma u Bjelovaru i drugu nagradu stručnog žirija na Reviju filmskog stvaralaštva djece na Braču.

Dva brenda škole

Dokumentarac "The Seven"

Naša filmska grupa snimila je 2018. godine film o školskom bendu

Ideja o filmu stvorila se već na početku osnivanja benda, kad su profesorice Ana Bajo i Antonija Radoš na audiciji za bend stavile skrivenu kameru koja nas je sve snimala. To je bilo 2017., krajem listopada, a u drugom polugodištu profesorice su nam rekle da je audicija bila snimana jer su mislile da bi bilo fora snimiti film o bendu i njegovom osnivanju. Nama je svima ta ideja bila fenomenalna i iako nismo bili oduševljeni što smo zapravo svirali i pjevali pred kamerom, znali smo da je ta skrivena kamera odličan materijal za film. Nedugo nakon toga počeli smo snimati. Na filmu su radili Sven Jančić, te također i bendovci Mak Terbovc i ja, a mentorica nam je bila profesorica Ana Bajo.

Film prati cijelo stvaranje benda – od audicije pa sve do prvog nastupa u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog povodom 65. obljetnice naše škole. Na filmu smo radili nekoliko mjeseci. Profesorica Ana Bajo prijavila ga je na Reviju hrvatskog filmskog stvaralaštva djece koja se održavala na Braču, na Smotru hrvatskoga školskoga filma koja se održavala u Sinju, na DOKUart festival dokumentarnog filma u Bjelovaru te na Dubrovnik film festival. Od svega toga film samo nije prošao na Dubrovnik film festivalu. Za to nam je bilo žao, ali bili smo jako sretni i zadovoljni jer je prošao na svim drugim festivalima, a to nije mala stvar.

Na Reviju filmskog stvaralaštva djece na Braču išli su Mak i Sven. Tamo smo dobili drugu nagradu stručnog žirija! Na Smotru u Sinj išla sam ja, a tamo se nisu dijelile nagrade. U Bjelovaru sam sudjelovala na radionici u sklopu festivala, koja je trajala tjedan dana, a na proglašenju nagrada smo bili svi. Osvojili smo prvu nagradu! Nagrada je bila 3.000 kuna. Svi smo bili oduševljeni i bilo je super što je cijeli bend bio na dodjeli nagrada, neki roditelji i profesorice. Prije dodjele nagrada čak smo i nastupali na bjelovarskom glavnom trgu.

Sve u svemu film je ostvario veliki uspjeh i svima nam je jako drago zbog toga.

Luna Culjak, 7.b

Skeniraj QR kod i pogledaj nagrađeni film o nastanku benda The Seven!

Vizualni identitet grada Zagreba za Dan Europe

Plakati naših učenika po cijelom Gradu Zagrebu

Učenice i učenici 4.a razreda- Nika, Sara, Emma, Lana, Marija, Lara, Tara, Angelo i Leonardo radili su plakat za Likovni natječaj „Vizualni identitet grada Zagreba za Dan Europe“. Zajedno su osmislili idejno rješenje. U razredu je puno kreativaca pa je idejno rješenje bilo orginalno. Njihov zajednički plakat pobjedio je na natječaju kao najbolje idejno rješenje. Bili su vrlo sretni. Ponosno su primili svoja priznanja i nagrade u Palači Dverce na svečanom primanju.

„Bilo nam je super, jako nam je drago što smo pobijedili na ovom natječaju. Dobili smo lijepe poklone. Svečanost je bila jako lijepa, a torta je bila jako ukusna. Bilo je zanimljivo davati izjave za radio i televiziju. Osjećali smo se vrlo ponosno. Volimo crtati i ova nagrada došla nam je baš u pravo vrijeme jer završavamo četvrti razred. Posebno nas veseli što je naš rad na jumbo plakatima po cijelom gradu“ – neke su od izjava nagrađenih učenika.

Gordana Capan

Razgovarali smo s Tvrtkom Šapinom, dobitnikom Nagrade 'Luka Ritz'

U 2018. Tvrtko Šapina dobitnik je nagrade „Luka Ritz“. Godinama se Tvrtko Šapina, učenik 8. razreda OŠ Grigora Viteza, prepoznaje kao učenik koji voli pomagati, naročito slabijima. Uvijek je dobronamjeran i ljubazan prema svima koji ga okružuju.

Prijedlog za nominaciju

Razrednica, profesorica Verica Gemić predložila je Tvrtka za nagradu „Luka Ritz“. Učiteljsko vijeće podržalo je prijedlog. Škola je uz prijavu obrazložila zašto je baš Tvrtko jedan od kandidata.

Zašto Tvrtko?

Tvrtko Šapina saminicijativno pomaže slabijim učenicima koji sporo pišu, teže prate nastavu i trebaju pomoć u svladavanju gradiva. Posuđuje im bilježnice i daje savjete.

Aktivan je u humanitarnim akcijama, sudjeluje na priredbama, u izradi pojekata te je član je mnogih izvannastavnih i izvanškolskih aktivosti.

Kada si saznao da si ti dobitnik nagrade“Luka Ritz?

Bio sam na maturalcu kada me u petak ujutro nazvala mama. Saznala je da sam ja nagrađen i u četvrtak na petak proplakala cijelu noć. Bio je to veliki šok za mene i moju obitelj. Nisam se uopće nadao da bih ja mogao osvojiti nagradu „Luka Ritz“.

Na razini države nagradu je dobio neki drugi dječak, a na razini grada osvojio sam ja, nagradu pod nazivom „Nasilje nije hrabrost“.

Kakav te osjećaj prožeo?

Najprije veliki šok. Ni u najvećem snu nisam očekivao da ja, skroman učenik u maloj školi iz velikog Zagreba, dobijem tu prestižnu nagradu.

Što si ti to dobro učinio?

Radio sam ono što bih inače radio, kako sam inače radio. Prije dvije i pol godine u razred nam je došao učenik s teškoćama koji je sporije svladavao nastavne sadržaje. Često su se učenici šalili na njegov račun. Rekao sam im da on to ne zaslužuje i kako bi bilo da se oni nađu na njegovom mjestu. Otada su prestali izazivati slabijeg. Ja bih mu pomagao, usmjeravao ga, posuđivao bilježnice i objašnjavao sam mu neko gradivo.

Je li te neko od profesora upućivao da mu pomažeš?

Ne, nitko. Ja sam jednostavno vidio da njemu treba pomoć. Radio sam ono što smatram da je u redu. Branio bih svakoga kome treba pomoć i podrška. Nije bitna osoba koja to radi već pomoć osobi koja nas treba.

Dodjela nagrada 6. studenog 2018. u Gradskoj vijećnici

Osim mene nagradu je dobio i jedan srednjoškolac, Mislav Matijević iz I. Gimnazije.

Što ti znači ta nagrada?

Mislim da je ta nagrada dobra za moju zajednicu u kojoj se brzo pročulo tko je nagrađeni jer su mi svi čestitali. Dobra je za zajednicu u kojoj živim jer moja nagrada mogla bi biti primjer i drugoj djeci.

Imaš li kakve aktivnosti u školi?

Da, sudjelujem u sakupljanju papira, podržavam projekte za siromašnu djecu iz Afrike, skupljamo namirnice za siromašne roditelje čija djeca pohađaju našu školu.

Pomagali smo Udruzi koja se bavi sakupljanjem sredstava za razminiranje područja koje se nalazi u blizini škole u okolici Petrinje.

Kakav si učenik?

Odličan.

Razgovarala voditeljica novinarske skupine Elida Trusić

Uspjesi naših učenika

MAŠTA I SVAŠTA

Eko istine i zablude

Državna smotra projekata iz građanskog odgoja

U mjesecu svibnju prošle godine moji prijatelji **Tihana Lončarek**, **Rea Sobošćan**, **Tvrtko Šapina** i **ja** sudjelovali smo na V. Državnoj smotri projekata iz građanskog odgoja i obrazovanja s temom „Eko istine i zablude“. Sudjelovanje na Državnoj smotri izborili smo prezentiranjem našeg istraživanja na Županijskoj smotri.

Na istraživanje su nas potaknule česte reklame koje nude eko-proizvode. Istraživali smo na internetu, proveli anketu o eko-proizvodima u višim razredima naše škole, proučavali smo reklamne letke i police trgovina, a posjetili smo i Društvo za zaštitu potrošača.

Tijekom istraživanja naučili smo surađivati jedni s drugima, argumentirano braniti svoje stavove i saznali da je znatan broj proizvoda koje nazivaju „Eko“ samo reklamni trik. O svojim saznanjima informirali smo učenike i roditelje naše škole.

Ove ćemo se godine predstaviti na Županijskoj smotri s temom „Odijelo (ne)čini čovjeka“. Upravo se provodi anketa o važnosti odijevanja i mode među našim učenicima i njihovim stavovima o povezanosti odjeće sa statusom i uspjehom.

Bruna Cvetković, 8.b

Ježeva kućica

Dramska skupina posebnih razrednih odjela s učiteljicama Jasnom Romich Jurički i Jasnom Guliš oduševljavaju svojom predstavom „Ježeva kućica“

Skeniraj QR kod i vidjet ćeš kako je publika na Učiteljskom fakultetu ispratila dramsku skupinu

Na Lidranu u Kazalištu Vidra

Dramska skupina vrijedno je učila tekst, pokrete, kretanje po sceni. I imala je probe – puno, puno proba. Nakon puno truda nastala je dramsko-scenska igra „Ježeva kućica“.

Prisustvovali smo na općinskoj razini Lidrana 21. siječnja 2018. Izabrali su nas i prošli smo na županijsku razinu. Na samo Valentinovo, 14. veljače, nastupali smo u kazalištu „Vidra“. Jako nam se svidjelo hodati po daskama kazališta...

Nakon toga bili smo gosti Centra za mlade Ribnjak u dramskim vikendima pod imenom „Zvjezdane staze“gdje smo odglumili našu „Ježevu kućicu“.

Na Učiteljskom fakultetu

Dana 21. rujna 2018. dramska skupina izvela je predstavu „Ježeva kućica na 2. međunarodnom znanstveno-umjetničkom simpoziju pod nazivom „Poticanje kvalitete u dramskom stvaralaštvu“ koji se održavao na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

Učenici su izvrsno odglumili, pokazali da barataju tekstom i pokretima te su uživljeni u svoju ulogu. Vidjelo se da se zabavljaju, igraju na sceni te da pružaju pomoć učenicima kojima je to bilo potrebnoj izvođenju igrokaza. Publika je prepoznala timski rad i zajedništvo učenika sudionika predstave. Nagrađeni su velikim pljeskom. Sami sudionici bili su zadovoljni svojom predstavom.

Voditeljice Jasna Romich Jurički i Jasna Guliš

Dominik Mucić sportaš godine

Dominik Mucić, učenik 2. razreda, proglašen je sportašem godine na svečanoj dodjeli sportaša godine 2018. Zagrebačkog karate saveza u kategoriji KATE - djeca do 8 godina (cicibani). Trenira karate oko 4 godine i već se ponosi desecima medalja i diploma

Intervju s njim vodila je **Lucija Lončar**, prijateljica iz razreda, također karatašica.

Lucija: Baviš se karateom oko tri i pol godine. Jesi li do sada osvajao neke nagrade?

Jesam. 1., 2. i 3. mjesto na različitim turnirima.

Lucija: Koju si zadnju nagradu osvojio?

Sportaš godine za 2018. godinu Zagrebačkog karate saveza koju sam dobio u hotelu „Laguna" u Zagrebu. Bilo je puno djece, roditelja i trenera. Bio sam jako ponosan.

Lucija: U kojoj se ti kategoriji natječeš i koje su mogućnosti napredovanja?

Ja sam u kategoriji „ Ciciban", a 26. veljače polagat ću ispit za kategoriju „Mlađih učenika".

Lucija: Koliko puta tjedno treniraš?

Tri do četiri puta tjedno.

Lucija: Zašto voliš karate?

Moj brat trenira karate, a ja sam prije samo gledao. Nakon tri mjeseca i ja sam počeo trenirati. Moj tata je osnovao karate klub na Trnju i sada mi je klub blizu, a prije je bio na Peščenici.

Lucija: Koji pojas imaš?

Imam plavi pojas, a kako napredujem dobivam zeleni, ljubičasti, smeđi, smeđe-crni i konačni crni koji je najbolji. Svake godine polaže se za jedan pojas više.

Lucija: Je li naporno trenirati?

Nimalo. Postoje tri vrste treninga: početni kataši, kataši i borbaši. O tebi ovisi s kojom ćeš skupinom trenirati.

Lucija: Vrlo zanimljiv sport, ali i zahtjevan. Rijetki su oni koji imaju toliko medalja i diploma.

Čestitam!

Državno natjecanje u atletici za učenike i učenice s intelektualnim teškoćama u organizaciji Hrvatskog športskog društva

Od 19. do 21. travnja 2018. u Poreču je održano Državno natjecanje u atletici za učenike i učenice s intelektualnim teškoćama. Našu su školu zastupale jake snage trkača na kratke staze: Alen Sijah, Luka Jurišić i Lana Avdo (6.f), koja je osvojila prvo mjesto i zlatnu medalju u kategoriji mlađih djevojčica.

Plivačica Marie Mirosavljević (6.f) osvojila je srebrnu medalju u plivanju leđnim stilom u konkurenciji mlađih djevojčica.

Svim našim sportašima čestitamo i želimo uspješnu sportsku budućnost!

Voditeljice Lidija Marić i Maja Vunderl Pasarić

NATJECANJE U PLIVANJU

Gradsko prvenstvo za učenike s intelektualnim teškoćama

Pod pokroviteljstvom Gradske skupštine 5. prosinca 2018. održano je gradsko prvenstvo u plivanju za učenice i učenike s intelektualnim teškoćama.

Učenici **Nika Sabolčec**, **Marie Mirosavljević**, **Vito Vukašinović**, **Patrik Kunosić** i **Tomo Piškorić** osvojili su drugo (grupno) mjesto na tom natjecanju.

Evo što naša plivačica Marie (6.f) kaže o tom natjecateljskom iskustvu:

„Bilo nam je prekrasno! Na bazenu je bila topla voda. Na bazen Svetice i inače idem na treninge. Bilo nam je jako zabavno i lijepo s prijateljima. Ja sam se natjecala u dvije discipline. Veselim se idućem natjecanju!"

Voditeljice Nevenka Kišak Gverić i Maja Vunderl Pasarić

Božićna priredba

Riječ Božić u nama budi mnogo različitih asocijacija. Božić nam predstavlja mir, zajedništvo, nadu, vjeru, nematerijalno bogatstvo, dobre želje, obilje na stolu i obilje u srcu. Iako možda različito slavimo Božić, možemo se složiti kako je to vrijeme u godini u kojemu se sjetimo onih najvažnijih stvari u životu i na jedinstven ga način obilježimo. Osnovna škola Grigora Viteza božićne je blagdane i ove godine obilježila na svoj način, u duhu pjesme i plesa

Pripremila učiteljica Antonia Peran

MAŠTA I SVAŠTA

Dana 20. prosinca 2018. učenici i učitelji naše škole zajedničkim su trudom pripremili i izveli božićnu priredbu koja je malo koga ostavila ravnodušnim. Sati i dani pripremanja, osmišljavanja i vježbanja isplatili su se čim se školska dvorana napunila veselim glasovima učenika, roditelja i ostalih gostiju. Samoj je priredbi prethodio božićni sajam rukotvorina koje su izradili učenici i njihovi roditelji te učitelji i učiteljice.

Unatoč izreci kako šećer uvijek dolazi na kraju, učitelji naše škole odlučili su svima prisutnima prirediti iznenađenje kao uvertiru u priredbu koje će škola još dugo pamtiti. Plešući bečki valcer, učitelji Gordana Capan, Tomislav Vilenica, Marija Iskra, Marko Dolenec, Mateja Milobara, Marko Gajer, Anja Čondić Grba, Erwin Peter, Jasna Kunac i Sanela Tot oduševili su sve prisutne, kako svojim plesnim umijećem tako i pozitivnom energijom. Time su pokazali kako smo u duhu Božića svi jednaki i kako pjesma i ples pristaju svima. Nakon upečatljivog nastupa profesora, prisutne su pozdravili voditelji priredbe, učenici Marijeta Hrstić (8.b) i Karlo Francetić (8.a), a dobrodošlicu su svima zaželjeli učenici 4.a razreda s pjesmom *Dobra večer dobri ljudi*.

Zatim je 4.a razred uz učiteljicu J. Kunac otpjevao uspavanku *Dobar večer, dobri ljudi*, a naši su najmlađi, 1.c, 2.c i 3.a i učiteljica N. Stanić dodatno ugrijali atmosferu plešući uz pjesmu *Rocking around the Christmas*. Učenici 5.a razreda uz učiteljicu M. K. Lujan otpjevali su *Kling Glockshens* na njemačkom jeziku i pokazali kako jezik ljubavi i mira razumiju i oni koji njemački ne govore. Uslijedile su lijepe želje zbora i učitelja D. Dörra uz pjesmu *Mi želimo vam sretan Božić*. 2.b razred i učiteljica G. Hankin pozvali su sve da ukrase svoje domove pjevajući pjesmu *Okitimo grančice*. Ples *Jingle Bell Rock* pripremio je 3.b i učiteljica A. Radoš te je izazvao glasne ovacije zahvaljujući malenim *rokerima* čiji je nastup osvojio srca publike. Božićnom je veselju doprinijela i pjesma *Božić dolazi* koju je izveo 7.b uz profesoricu A. Bajo. Mali zbor je uz učiteljicu M. Iskru otpjevao pjesmu Božić a zatim je sve prisutne „protresla“ i razveselila izvedba 3.a i 3.b *Shake the Christmas* koju su pripremili s učiteljicom D. K. Čakarun. Zatim nas je mali zbor iz posebnih odjela uz učiteljice J. Guliš, M. Paro Komadina i učitelja M. Gajera podsjetio da svatko ponekad treba pomoć i ruku utjehe pa su sve prisutne iskreno ganuli pjevajući *Vjerujem u anđele*. Za svako je pjevanje potrebno prvo znati abecedu, što je dokazao i 4.a pjevajući na engleskom *Christmas alphabet* uz profesoricu K. Elez. Nakon toga mali je zbor uz učiteljicu M. Iskru još jednom zaželio *Sretan Božić svakome*, dok su odgojne skupine uz učiteljice Ž. Brekalo, B. Ošust i N. Kišak-Gverić zabavile prisutne kreativnim plesom *Run, Run Rudolph*. 3.b razred sa svojim mamama otpjevao je *Hrvatske Božićne napjeve* i time nas podsjetio kako za Božić slavimo i čuvamo našu tradiciju i baštinu. Premda su još maleni, prvaši iz 1.a razreda otplesali su božićni *Jingle bell* ples „kao veliki“ i pokazali kako su marljivi i veseli. Dok je dvoranom odjekivala pjesma i smijeh, bližio se kraj priredbe te je voditeljima samo preostalo zaželjeti svima sretnu novu godinu koja će biti još ljepša od prethodne, a to je potvrdio i zbor otpjevavši *Sretna Nova godina*. Publika je glasnim pljeskom nagradila sve vrijedne sudionike, a i oni su sami bili zadovoljni i ponosni: „Ja sam doista zadovoljna s priredbom, dvorana je bila lijepo uređena, program je također bio u redu i točke su bile fantastične“, zaključila je Lara Jarki (7.b). Mak Terbovc (7.b) rekao je kako je nakon sedam godina priredbi u školi pomalo izgubio entuzijazam, no to se na priredbi promijenilo: „Naša *rock* izvedba i ulazna koreografija osvojile su publiku. Zabavili smo se.“ Lunu Čuljak (7.b) također su razveselile reakcije publike: „Vidjela sam da su se i drugi zabavljali pa sam bila sretna.“

Ravnateljica Vlatka Kovač zahvalila se svim sudionicima priredbe i zaključila kako će biti teško nadmašiti ovakvu izvedbu, no naglasila je kako ne sumnja da će trud i rad učenika i učitelja i na budućim priredbama zadovoljiti visoka očekivanja.

Kako su učenici 3.a i 1.c doživjeli božićnu priredbu

Učenik Leonardo Pelesk iz 3.a razreda pripremio je pitanja za učenike 1. c razreda te su razgovarali o božićnoj priredbi i plesnim koracima te cijelom doživljaju priredbe

LEONARDO: Zvonko, kako ti je bilo plesati na božićnoj priredbi?

ZVONKO: Bilo mi je super!

LEONARDO: Kako ti je bilo plesati s 3.a razredom?

ZVONKO: Super! Odlično!

LEONARDO: Jesi li se zabavljao plešući i gledajući kako drugi plešu i pjevaju?

ZVONKO: O daa!

LEONARDO: Kako ti je bilo na božićnoj priredbi?

LUCIAN: Baš lijepo je bilo.

LEONARDO: Je li ti bilo lijepo plesati?

LUCIAN: Da, bilo je lijepo.

LEONARDO: Je li ti bilo teško naučiti korake za ples na priredbi?

LUCIAN: Koraci nisu bili teški za naučiti. Dobri su bili.

LEONARDO: Kako ti se svidjela božićna priredba?

IVAN: Uživao sam gledajući božićnu priredbu i cijeli program.

LEONARDO: Koji razred ti se najviše svidio u nastupu na priredbi i je li ti bilo zabavno gledati?

IVAN: Najviše mi se svidio nastup 3. a razreda. Baš su bili super! Jako sam se zabavljao gledajući sve nastupe.

LEONARDO: Jesu li roditelji bili zadovoljni božićnom priredbom?

IVAN: Roditelji su bili zadovoljni i gledali su kako ja plešem i uživam u koracima koje nam je učiteljica pokazala.

Učenici Leonardo Pelesk (3. a), Lucian Mravunac (1.c), Ivan Pole (1.c), Zvonko Šiljac (1.c) i učiteljice Dubravka Kosier Čakarun (3.a) i Sanela Tot (1.c)

Arancini, medenjaci i zašećereni bademi-hrvatske delicije u izvedbi zadrugara

Školska zadruga "Vitezovi" ove je godine bila iznimno aktivna

Za Dan jabuka sve su nas obradovali i počastili prefinim štrudlama od jabuka koje su sami napravili. Za Božićni sajam iznenadili su nas nečim novim.
U radionicama koje su peti, šesti i osmi razredi organizirali u kućici Grigora Viteza nastajale su, vrijednim rukama zadrugara i nekih roditelja, hrvatske delicije arancini, medenjaci i zašećereni bademi. U davnoj prošlosti, kada još nije bilo takovog izobilja kao danas, za Božić su ljudi obično pravili slatkiše od onih namirnica koje su imali u vrtu. Tako su nastali arancini – tradicionalni slatkiši od narančinih korica, medenjaci – slastica od meda i oraha, te ušećereni bademi – prefini bomboni od badema i rastopljenog šećera.
Zadrugari su nas malo vratili u prošlost i podsjetili na tradicionalne zalogaje iz naših krajeva. I arancini i medenjaci i zašećereni bademi doslovno su planuli na Božićnom sajmu. Ove male jednostavne namirnice prepoznali su posjetitelji našeg Božićnog sajma, a one su pravi mali slatki dragulji koje su i turisti već odavno prepoznali kao nešto autohtono hrvatsko, rado ih kupuju i nose kućama kao suvenir za svoje najdraže.

Evo što o radionicama Zadruge misle učenici koji su članovi Zadruge:

Anastazija Matošević (6.a) – Ekipa u Zadruzi je odlična! Super se družimo, slažemo i uopće se ne svađamo. A uz to i nešto korisno napravimo.

Petra Kostelić (6.a) – Super mi je u Zadruzi, jer se učimo životu i kako sami nešto napraviti.

Lorena Gluhak (6.a) – Nakon radionice moramo sve počistiti, pa se učimo i urednosti. Inače ja sam dežurni fotograf u Zadruzi, pa nastojim sve važne akcije fotografirati.

Pripremila Verica Gemić

Grigorovo sijelo za predškolce

Već tradicionalno niz godina, pa tako i ove godine, učenici razredne nastave pripremili su zanimljivu i raznoliku priredbu za buduće prvašiće inspirirani pjesmama Grigora Viteza. Na taj način smo obilježili i obljetnicu rođenja Grigora Viteza. Kao i uvijek poseban gost nam je bila kći Grigora Viteza gđa. Olga Vitez.

Budući prvašići su sa zanimanjem i ushićenjem pratili točke pjevanja, plesa, igrokaza, sviranja koje su za njih pripremili njihovi budući prijatelji sa svojim učiteljicama. Bilo je jako lijepo i veselo pa su se i budući prvašići pridružili pjevanjem poznatih pjesama i zakazali slijedeće druženje za prvi dan škole.

Gordana Capan

Kljun, Patrik Sučić, 4.a

Jež, Josip Matić, 3.c

Lara Jarki, 7.b

Kako je bilo biti Ruđer Bošković

Nakon što sam saznao da ću glumiti Ruđera Boškovića, bila mi je to fora ideja. Dobio sam zatim tekst za naučiti i počeo sam čitati. Nije ga bilo toliko puno, samo stranica. U sljedećih par dana profesorica me povremeno uzimala sa satova kako bih vježbao. Trebao sam izražajno glumiti i hodati uokolo kako bih stvorio jači dojam. Dan prije glavne probe ponovno sam trebao doći u učionicu hrvatskog. Ovog puta u učionici su se nalazili perika i nekakvo odijelo. Profesorica mi je objasnila da ću biti obučen kao Ruđer Bošković. Ideja mi se svidjela, no nisam znao kako će moji prijatelji iz razreda reagirati. Kad sam se na dan glavne probe obukao, bilo je još par sati do probe, pa sam otišao na sat s perikom i odijelom. Na hodniku su me neka djeca čudno gledala. Taman smo imali fiziku, a jedna od znanosti u kojima je bio važan Ruđer Bošković upravo je fizika, među ostalima kao što su matematika, astronomija i optika. Jedino mi je kosa malo smetala, no bilo je O.K. Na probi sam vidio da nisam ja jedini bio obučen i zamaskiran jer je bilo i puno druge djece s ludim frizurama i odijelima. Kada je stigao trenutak priredbe, čudom, nisam imao nikakvu tremu. Govoreći svoj dio, bio sam opušten iako sam malo zabrljao. Općenito mi je bilo jako fora, zabavio sam se i saznao kako je bilo Ruđeru nositi periku i hodati u hlačama do koljena.

Mak Terbovc, 7.b

Prvi dan u školi – svečana priredba

Svi znamo da je polazak u prvi razred malenima a i njihovim roditeljima veliki događaj. Zbog toga su im njihovi prijatelji iz viših razreda pripremili svečani doček zanimljivom i raznolikom priredbom. To su pripremili s velikim veseljem jer su i oni, ne tako davno, bili na njihovom mjestu i s nestrpljenjem razmišljali kako će im biti u školi.

Prvašići su bili oduševljeni plesom, pjesmom, igrokazima te su pjevali zajedno sa svojim sadašnjim i budućim prijateljima.

Upoznali su svoje učiteljice i nitko ne zna što je u tom trenutku upoznavanja prolazilo njihovim glavicama, ali su imali osmjeh na licima i s puno povjerenja gledali u njih.

Svi zajedno smo im poželjeli dobrodošlicu, puno igre, novih iskustava i zanimljivih događanja u njihovom budućem obrazovanju.

Gordana Capan

Dani kruha i plodovi zemlje

Obilježili smo Dane kruha 17. listopada 2018. uz prigodnu priredbu ispred dekoriranog stola s krušnim proizvodima, slanim i slatkim. Sudjelovalo je mnogo učenika iz nižih razreda. Priredbu su pratili učitelji i roditelji. Nastup naših učenika bio je svaki put popraćen pljeskom jer su učenici plesali u folkloru, pjevali, recitirali i glumili u kratkim igrokazima.

Školska zadruga izložila je začinsko bilje koje su roditelji i učitelji mogli kupiti po povoljnoj cijeni.

Uz tu prigodu sjetimo se gladnih ljudi iz cijelog svijeta i zahvalni smo što nismo željni hrane. Naprotiv, mi je u Europi imamo i previše, pa je često bacamo i nemarno se odnosimo prema njoj. Nepravedno je što se tih gladnih ne sjetimo i češće.

Novinarska skupina

Slavujice pjevalice

Sve je počelo u drugom razredu. Dogovarali smo se hoćemo li osnovati bend ili klapu. Odlučili smo se za bend, ali smo se kasnije dogovorili za klapu. S klapom smo počeli u trećem razredu, a u njoj su sudjelovale: mame Slavica, Jelena, Ana, Katarina, Maja, učiteljica Antonija, djeca Šime, Laura, Lucija, Luca, Katja i Marica. Prvi nastup bio nam je u školi za božićnu priredbu. Pjevale smo božićne pjesme „Oj pastiri“, „Veselje ti navješćujem“, „Radujte se, narodi“ i „Danas se čuje“. Imale smo malu tremu jer smo nastupale prvi put s klapom. Bilo nam je zabavno i sretne smo jer s nama pjevaju mame i daju nam podršku. Poslije priredbe su nas svi hvalili. Voditeljica klape je učiteljica Antonija. Prema mojem mišljenju ova je klapa posebna jer su u njoj sve cure. Željele bismo da još negdje nastupamo, a također nastavimo s klapom.

Naša želja je da postanemo poznate i nadamo se da će nam se to ostvariti. Željele bismo smisliti našu vlastitu pjesmu. Mislimo da bi još puno ljudi moglo osnovati svoju klapu i biti odlični kao i mi.

Marica Šimić i Katja Šumić, 3.b

Oproštaj od još jedne generacije osmaša

Iščekivanje je katkada dugačko, no prođe i ono što se činilo dalekim. Učenicima osmih razreda, kad su pošli u školu, kraj se činio daleko, mislili su kako neće doći tako brzo. Ipak je došao. Krajem lipnja učitelji i osoblje naše škole oprostili su se od još jedne generacije osmaša – 8.a, 8.c, 8.e i 8.f razreda.

Posebno je to emotivan trenutak za roditelje i učenike te za njihove razrednike. Učenici 8.a razreda pripremili su prigodan program, a odmah na početku ganuli su nas filmom koji su sami izradili i u kojem su nas fotografijama proveli kroz svih osam godina svojeg školovanja.

U svečanom ozračju, ravnateljica **Vlatka Kovač** pozdravila je sve nazočne, čestitala i zahvalila osmašima, razrednicima, učiteljima i roditeljima. Uslijedio je oproštajni govor razrednika, te podjela svjedodžbi i nagrada najboljim učenicima: sportašici generacije **Magdaleni Vidas**, učeniku koji je sve godine prošao s uspjehom 5,0 **Potjehu Jurekoviću**, učeniku generacije **Braslavu Glaviniću**, te učenici i osobi generacije **Teuti Galošić**.

Uz zakusku koju su pripremili roditelji osmaša, učenici, roditelji, razrednici i učitelji još su se malo zadržali u školskoj kantini evocirajući uspomene iz školskih klupa.

Generacija koje ćemo se svi rado sjećati kreće sada u nove školske pobjede. Želimo im da rade na sebi, stječu nova znanja i šire vidike te da svojim znanjem promijene svijet na bolje, jer „obrazovanje je najmoćnije oružje koje možete upotrijebiti da promijenite svijet“ (Nelson Mandela).

Mirella Kujundžić-Lujan

Debatni turnir za osnovne škole

Dana 26. svibnja 2018. u Osnovnoj školi Silvija Strahimira Kranjčevića u Zagrebu održan je cjelodnevni Debatni turnir za osnovne škole

Turnir je bio podijeljen u dva dijela – jedan za učenike s iskustvom u debati (7. i 8. razredi), a drugi za debatante početnike (6. razred i 7. razred bez debatnog iskustva). U dijelu turnira namijenjenom početnicima sudjelovali su i učenici naše škole uključeni u Debatnu grupu koju vodi profesorica **Kristina Elez**.

Vitezovi, kako su se prozvali, debatirali su na tezu „Opravdano je da roditelji nadziru elektroničke uređaje svoje djece“. S uspjehom su odradili svoj prvi turnir na kojem im nije bilo važno pobijediti već sudjelovati i što više naučiti. Bravo za naše **Anu**, **Laru** i **Jagora**!

Priredila učiteljica Kristina Elez

The Seven

Nastup s bendom u Bjelovaru. Ne zvuči glamurozno, priznajem. No meni je to jedna od najljepših uspomena iz kratke povijesti s našim bendom.

Počeci benda kreću negdje u jesen 2017.

Čak i prije objave audicije, profesorica Bajo spominjala nam je formiranje školskog benda. Višim razredima prošao je papir na kojeg su se mogli potpisati svi koji su se htjeli okušati kao glazbenici. Sljedećeg dana objavljeno je vrijeme i mjesto audicije, na koju su došli oni koji su se i potpisali na papir. Prvi su došli oni koji su morali brzo negdje dalje tako da nije bilo prepirke oko tog dijela.

Dalje su otišli oni najhrabriji. Kad smo ušli u učionicu, unutra su bile profesorice Antonija Radoš, Ana Bajo i profesor Marko. Pred njima smo trebali otpjevati pjesmu po svom izboru, na osnovu čega su oni izabrali potencijalne članove benda. Nakon što smo dogovorili vrijeme kad ćemo se sastajati, na probe nas je dolazilo desetak. S vremenom je broj svirača i pjevača pao na nas sedam. Martina, Maka, Lunu, Martu, Karla, Ivu i mene, Marijetu. I postali smo bend bez imena.

Prva pjesma koju smo pokušali obraditi bila je „Hey Jude“, nije nam išla jer nismo htjeli da nam ide. Nije se sviđala većini članova benda. Sljedeća pjesma s kojom smo se okušali bila je „Seven Nation Army“. Nju smo voljeli pa nam je i bolje sjela. Bili smo bend bez bubnjeva prva dva ili tri mjeseca. Prijateljica profesorice Bajo prodavala je svoje bubnjeve, pa nam ih je velikodušno ustupila dok ne skupimo novce da ih platimo. Bližio se dan škole na kojem smo trebali nastupiti s pjesmama „Seven Nation Army“ i „Zemlja“, a još nismo imali ime benda. Dugo smo razmišljali pod kojim se imenom predstaviti. U bendu nas je sedam, prva “naša“ pjesma bila je „Seven Nation Army “ i pala je odluka da se zovemo „The Seven“.

Prvi naš nastup, povodom obilježavanja 65. obljetnice naše škole, bio je ni manje ni više, u Lisinskom, što u odnosu na Bjelovar zvuči glamuroznije. Uz puno treme, ali i ponosa odradili smo naš prvi koncert. Iz publike su nas podržavali roditelji i prijatelji. Nastup je izazvao pozitivne reakcije jer smo donijeli nešto novo, nešto drugačije u odnosu na sve ono što se na školskim priredbama vidi.

Tom prilikom predstavljen je i kratki film o našem nastanku. Na krilima pozitivnih reakcija i kritika nastavili smo s redovitim probama i ubrzo organizirali koncert na kojem smo prikupili novce za bubnjeve. U lijepom sjećanju ostat će nam i nastup na FUŠ-u (Festivalu umjetnosti škola) ispred Osnovne škole bl. Ivana Merza.

Uslijedila je ljetna stanka. Po povratku u školu nastavili smo s vježbanjem, film o bendu nominiran je za nagradu DOKUarta za najbolji dječji dokumentarni film. Film je osvojio prvu nagradu, a bend je nastupio u sklopu festivala gdje smo imali zavidnu publiku.

Baš kao što čitamo o krizama koje se događaju velikim i poznatim bendovima, kriza se dogodila i nama. Do nje smo se doveli sami, mi članovi benda. Pomislili smo kako smo dovoljno zreli i sposobni za samostalan rad, bez profesorica. To smo im i rekli. One su nas ostavile na miru i prepustile nas samima sebi. I to je bila naša greška, koju smo priznali. Ambiciozno smo odabrali puno novog repertoara kojeg nismo mogli savladati s našim glazbenim znanjem. U to vrijeme napisana je reportaža o nama u Jutarnjem listu i snimljena priča za HTV. To nas je opet malo ohrabrilo za daljnje vježbanje koje nije bilo na razini onoga kojeg smo imali s profesoricama. Uslijedilo je dugotrajno ispričavanje i nagovaranje profesorica da nam se vrate kao voditeljice benda. Očito još nismo dovoljno uporni ni u vježbanju ni u ispričavanju, jer nismo povratili njihovo povjerenje. A hoćemo li, saznat ćete ako čujete da imamo novi nastup.

Marijeta Hrstić, 8.b

Vedre stranice

Enigmatske priloge pripremila Spomenka Horvat

OSMOSMJERKA

A E Q K M I I L C U L J J X F Z Q K R B I P B D W O B G O A
C H X B B E Y K H B I H Z E D V M U N K G H M Q W U W J F I
T O Z G Z C V L A G F O M V Y I W O T A J J H L H N M D J A
X P R L D P J N F A R N G V V V X L N L L R D H L I X F F C
G W D H V Q H R Y T H W J O X L J Z S Z J J B D Y T B T Y I
A L H R M O E W D V N U T T R D Y J J H E Z Y B U S J Z I Č
K F Y W C N B M F Q J F Z X W I X E G Z Z P I N V I C I G I
Y L U S W G P J C N M E Q G V A P U I W W G K V Y O S B W V
B H H Y E G Y S T F O X Q O F V D A P L R B C Y I I U J E E
H Z L H L G Q H A J Z E N Y K H F R L P C I A R Y Ž N K M N
B Q F K Z W J K V Y Q N Q S P N L Q O H A V H V R A T O U A
M I V N M V A V P T C O W T R R T G L F X A G O C R K Q P V
M H K T J J G T R J G T X P V E I C X V T N O C L T F H K E
N D O P R W O B Z H U Z B W M H G Z E A U M G U A H C W V N
Z X A Q G Z R I J N Q W H K U G J O K H W A U E W E U Y X I
O C S C B V A Z J W U C A G A T K F Č P X Ž L E Y J O C R R
E X M D E Z J K E W F D M Z J N F K F Z Y U I T V T J V C E
Q Y D A W Z D Q L C X H G L J V G B R L P R N H R O J K G V
J B Č U D N O V A T E Z G O D E Š E G R T A H L A P I Ć A E
I K Y N S C E J G C N R R W K A P A Y A K N Z L U E B B Q J
F I E N H M Z T E S X J L R X P K F G J Y I F G F J M T L D
I Y E U K P T Q O U F O W H X D T Q P H O Ć N Q Q O U U X E
R I B A R P A L U N K O I N J E G O V A Ž E N A X K Q A E C
L C T H H Š U M A S T R I B O R O V A E C N M P D A E U O N
Z P C S R M V P M D D H B G T I R Z H T X R W E B K V Z V U
P E B E A N K H E J X S N Q F Z T A Z L W H T N C C Y G K S
B R A T A C J A G L E N A C I S E S T R I C A R U T V I C A
A P P V V Q Q R G I G P P T N W O L W F A M K L Q M U P P Y
T C K Z Y I _____ F B U Q K

REGOČ

ČUDNOVATE ZGODE ŠEGRTA HLAPIĆA

SUNCE DJEVER INEVA NEVIČICA

JAGOR

KAKO JE POTJEH TRAŽIO ISTINU

RIBAR PALUNKO INJEGOVA ŽENA

BRATAC JAGLENAC I SESTRICA RUTVICA

ŠUMA STRIBOROVA

PRONAĐI PONUĐENE NASLOVE I U PRAZNO POLJE UPIŠI IME AUTORA/ICE OVIH PRIČA

RED REBUSA

Rješenje je: ----------

Rješenje je: ----------

Rješenje je: ----------

RAZREDNI BISERI

Zajednički naziv za oborine, naoblaku, vjetar i temperaturu zraka su oborine.

Kako je i gdje Hlapić pronašao čizmice?

Hlapić je pronašao svoje čizmice na tavanu od Grgine kuće tako da mu propadne krov od vatre.

Kako magla utječe na sigurnost ljudi?

Utječe tako da kapljice kiše lebde, mi hodamo i ne znamo pada li kiša.

Tako što ljudi imaju kisika i nije im prevruće.

Nabroji 3 životinje koje žive u tvom zavičaju.

Leptir, ptice, psi, mačke.

Imenuj 3 biljke koje uspijevaju u tvom zavičaju.

Tratinčica, ruža, maslačak.

Zabilježila Antonija Radoš, učiteljica 3.b

KRIŽALJKA

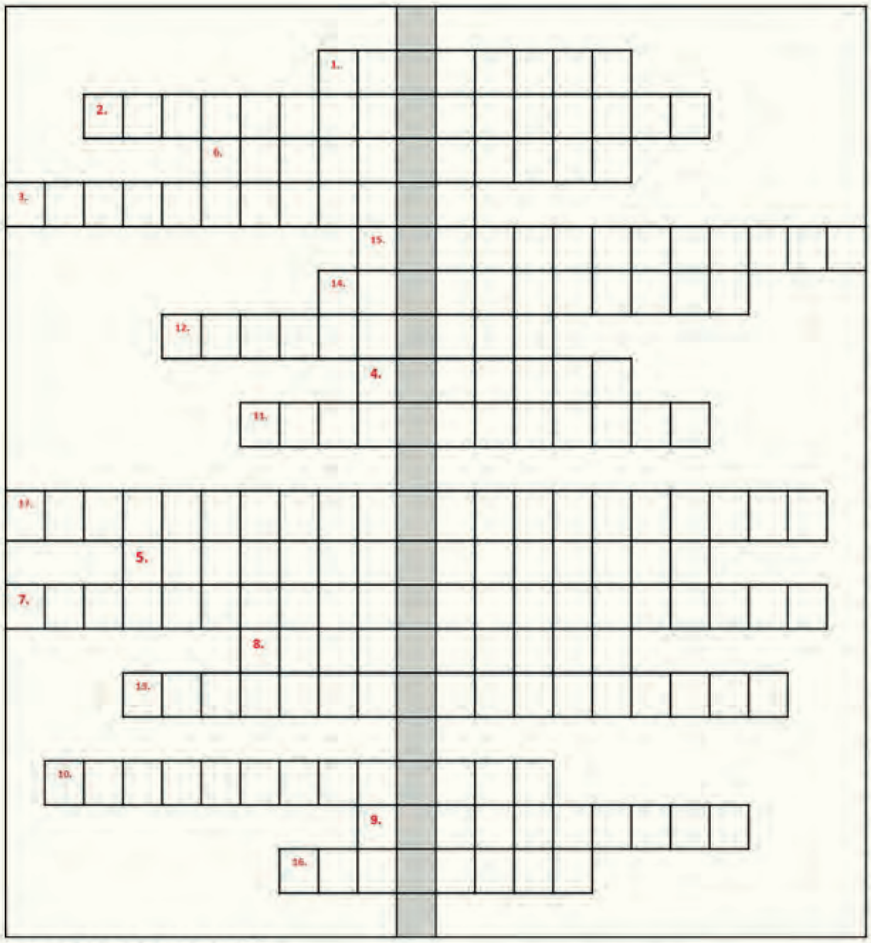

1. ROĐENA U CVIJETU
2. LJUBAV VOJNIKA I PLESAČICE
3. NOSILA JE CRVENU KAPICU
4. PTICA PJEVICA
5. CAR KOJI JE BIO OPSJEDNUT LIJEPOM ODJEĆOM
6. ŽELJELA JE POSTATI LJUDSKO BIĆE
7. PRODAVALA JE ŠIBICE
8. POSTAJE PREKRASAN BIJELI LABUD
9. ŽIVJELA JE S PATULJCIMA
10. POBIJEDILI SU ZLOČESTU VJEŠTICU
11. POMOGLA JE SIROMAŠNOM MLADIĆU DA SE OŽENI KRALJEVNOM
12. IMALA JE PREKRASNU DUGU KOSU
13. BILO IH JE SEDAM
14. SPAVALA JE 100 GODINA
15. BIO JE HRABAR I NADMUDRIO JE DIVA
16. SIROMAŠNI VOJNIK POSTAJE KRALJ
17. OSJETLJIVA PRINCEZA

O KOJIM SE BAJKAMA RADI?
RIJEŠI KRIŽALJKU I OTKRIJ POZNATOG PISCA BAJKI. PROČITAJ BAJKU KOJU NISI PROČITAO / LA.

Zimske breskve

Moja prijateljica Lara i ja dijelimo mnoge zajedničke uspomene, ali najdraža i najsmješnija dogodila se nedavno. Bio je običan sunčani dan i nastava je napokon završila. Svi su već otišli, samo smo mi ostale i na kraju zadnje izašle. Odlučile smo hodati iza naših prijatelja te nam je palo na pamet da ih špijuniramo. Potrčale smo i sakrile se u grmlje uz cestu kojom su hodali. Neko smo ih vrijeme prisluškivale, no ubrzo nam je dosadilo.

Otišle smo pred crkvu, no jako nas je privlačilo jedno malo drvo uz zelenu hrđavu ogradu crkve. Privlačila nas je žarka, narančasta boja neke tajanstvene voćke. Prišle smo joj. Sjetila sam se da sam je probala prije tri godine i nije mi ostala u lijepom sjećanju. Rekla sam Lari da su to „zimske breskve“. Stvarno su sličile breskvama, ali svatko bi shvatio da to ipak nisu breskve. Lara je zgrabila „zimsku breskvu“, obrisala je o majicu, pogledala me i zagrizla... Nekoliko smo trenutaka stajale u tišini dok ju je znatiželjno žvakala. Odjednom je tišinu prekinulo njezino pljuvanje. Krenule smo kući, no Lara je tek tada osjetila pravi okus te voćke. Počela je trljati jezik kako joj ne bi odrvenio. Gledala me u nevjerici, dok sam ja umirala od smijeha. Nisam mogla doći do zraka. Čak se i ona nasmijala, no onda je pomislila da je ta tajanstvena voćka otrovna. Brzo smo otrčale do moje kuće gdje je popila četiri čaše vode. Nakon toga, jezik joj je napokon bio bolje.

Razmišljala sam poslije o tome. Što bi bilo da je stvarno bila otrovna, da joj se nešto dogodilo, tko bi bio kriv? Prekinuo me njezin udarac u rebra. Pa još jedan i još jedan. Odjednom mi više nije bilo žao što sam je nagovorila da kuša kaki.

Karla Puntarić, 7.a

Vedre stranice

PREMETALJKA

RUĐER BOŠKOVIĆ

KOJIM SE ZNANOSTIMA BAVIO RUĐER BOŠKOVIĆ?

SAMIRJNOOAT

AZFIIK

LOIJZFOIAF

IAOEZJDEG

AMTEIAMKTA

LABIRINT

Kojim će putem Crvenkapica doći do svoje bake?

Ljubav? Obična glupost!

Što u glavi sad mi gori?
To me luda ljubav mori.
U ušima nešto svira,
To me luda ljubav dira.
A kad sve to prođe,
U glavu mi pamet dođe.

Mateo Gluhak, 7.a

Skeniraj QR kod i riješi kviz!